

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 30 ΕΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ Π.Ε.Γ.

Με μεγάλη επιτυχία, πραγματοποιήθηκε την 9η Δεκεμβρίου 2012, στην Αίθουσα Έκδηλώσεων της «Εταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ», ἡ ἐπετειακὴ ἐκδήλωση γιὰ τὰ 30 ἔτη διακονίας τῆς Π.Ε.Γ.

Τὴν ἐκδήλωση ἀνοίξε ἡ Χορωδία «Βυζαντινὲς Φωνές» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ. καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὡδείου κ. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου καὶ ἡ ὁποία ἀπέδωσε σχετικούς Ἐκκλησιαστικούς ὕμνους.

Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ. καὶ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, μέ θέμα: «π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, ὁ ἰδρυτὴς τῆς Π.Ε.Γ.». Ἀκολούθως ἀπηύθυνε χαιρετισμό ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, ὁ ὁποῖος μέ πολύ γλαφυρό τρόπο ἀναφέρθηκε στὴν προσωπικὴ του σχέση μέ τὸν μακαριστό π. Ἀντώνιο.

Στὴ συνέχεια, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ., κ. Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου ἀνέπτυξε στὴν ὁμιλία του τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ καὶ τὴ δράση τῆς Π.Ε.Γ. κατὰ τὰ 30 ἔτη τῆς διακονίας της.

Μετά τίς ὁμιλίες ἀκολούθησε μουσικό πρόγραμμα κλασσικῆς μουσικῆς, μέ τό Μουσικό σύνολο «Wassenhowen». Τὴν εὐθύνη γιὰ τό πρόγραμμα εἶχε ἡ Solist πιάνου καὶ κλασσικοῦ τραγουδιοῦ κ. Κατερίνα Βασιλάκη, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ., ἡ ὁποία τραγούδησε τό «Πάτερ ἡμῶν» τοῦ Malotte καὶ συνόδευσε στό πιάνο διάφορα δημοφιλῆ κλασσικά κομμάτια. Τὴν κ. Βασιλάκη συνόδευε στό Βιολί ἡ βιολονίστα κ. Ἑλένη Παπαδοπούλου.

Τό τελευταῖο μέρος τοῦ προγράμματος περιελάμβανε τὴν ἐπίδοση «Τιμητικῶν Διπλωμάτων» στοὺς ὁμιλητές τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως», πού διοργανώνει ἡ Π.Ε.Γ. κάθε Κυριακὴ στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, ἐπὶ 25 συνεχῆ ἔτη.

π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ, Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ Π.Ε.Γ.¹

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Προέδρου του Πνευματικού Συμβουλίου της Π.Ε.Γ.

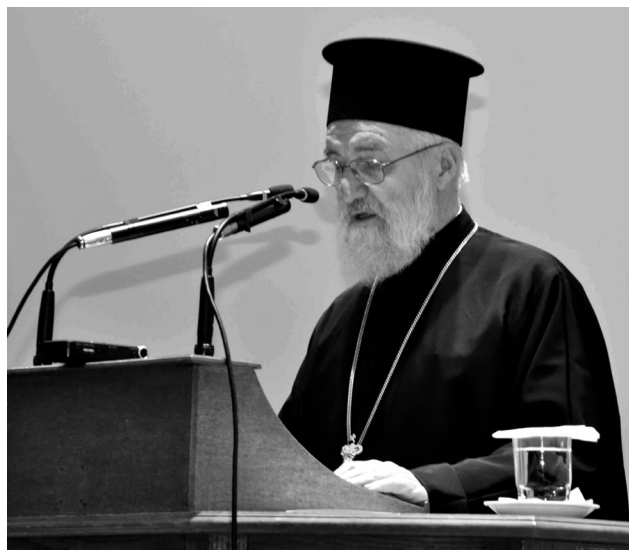
Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, 11^ο τέκνο του Γεωργίου και της Παναγιώτας, γεννημένος στα Δουβρέικα Μεσσηνίας τον Οκτώβριο του 1931.

Ένας σεμνός κληρικός και βαθύς θεολόγος, ένας φωτισμένος ποιμένας, ένας σύγχρονος απολογητής και όμολογητής της Ορθόδοξου Πίστεως, ένας έπιστήμονας συστηματικός και έρευνητής, ένας γόνιμος συγγραφέας, ένας ύποδειγματικός οικογενειάρχης, μιά χαρισματική και φωτεινή έκκλησιαστική προσωπικότητα, μέ ιδιαίτερα όργανωτικά, διανοητικά και ήθικά χαρίσματα, ύπηρξε ό ίδρυτής της Π.Ε.Γ., άείμνηστος και μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος.

Έτσι τόν γνωρίσαμε, έμεις οί παλιοί συνεργάτες του, πού μαθητεύσαμε και διακονήσαμε κοντά του επί σειρά έτων. Λίγο μετά τήν κοίμησή του, στίς 3.5.1996, είχα ταπεινά ύποστηρίξει ότι: «γιά πολλά χρόνια ή φωνή τής Έκκλησίας μας γιά τίς αίρέσεις και τίς παραθρησκευτικές όργανώσεις θά είναι “φωνή Αντωνίου Αλεβιζόπουλου”. Και νομίζω ότι δέν ύπερβάλλω ύποστηρίζοντας ότι έμεις οί “παραλειπόμενοι”, άν θέλωμε νά μιλάμε σωστά σ’ αυτόν τόν ευαίσθητο ποιμαντικό τομέα, πρέπει νά μιλάμε “κατά Αλεβιζόπουλου”. Έκείνος έχει χαράξει τόν δρόμο τόσο γιά τήν προληπτική, όσο και γιά τήν θεραπευτική αντιμετώπιση τής μάστιγας τών αίρέσεων» (Αφιέρωμα, σελ. 16).

Αυτά έλεγα τότε. Σήμερα, μετά από 16 έτη, έπαναλαμβάνω, μετά λόγου γνώσεως,

1. Όμιλία επί τη συμπληρώσει 30 έτων διακονίας τής Π.Ε.Γ., στην αίθουσα τής «Έταιρείας Φίλων του Λαού», στίς 9 Δεκεμβρίου 2012.

και έπαυξάνω τήν βεβαιότητά μου αυτή. Όσο περνούν τά χρόνια, τόσο αξιώτερος και σεβασμιώτερος και πιό δικαιωμένος και επίκαιρος και προφητικός και ρεαλιστής αποδεικνύεται αυτός ό άκάματος εργάτης του Άμπελώνος του Κυρίου.

Υπήρξε ό πρώτος Γραμματέας τής νεοσυσταθείσης, στην δεκαετία του '70, Συνοδικής Έπιτροπής επί τών αίρέσεων. Η γραμμή πού εκείνος έχάραξε, αποτελεί τήν πυξίδα τής πορείας μας μέχρι σήμερα, στον σωστό τρόπο μελέτης και αντιμετώπισης τής σύγχρονης πλάνης, αλλά και τής συμπεριφοράς μας προς τά θύματά της. Τό αξίωμα, μάχη κατά τής πλάνης, στοργή προς τόν πλανεμένο αδελφό, είναι δικό του αξίωμα.

Ό π. Αντώνιος, συνέδεσε και έξασφάλισε, όχι μόνο μέ τό πρόσωπο και τήν παρουσία του, αλλά και μέσω τών καταστατικών τους, τούς φορείς πού ίδρυσε, μεταξύ τών όποίων τήν Π.Ε.Γ., μέ τήν Έκκλησία. Η έπιθυμία του ίδρυτή τής Π.Ε.Γ., όπως και προφορικά μās είχε έκμυστηρευτεί, είχε ένα

διπλό στόχο: α) τό ἔργο τῆς Π.Ε.Γ. νά ὑπηρετεῖ τόν ποιμαντικό τομέα τῆς Ἐκκλησίας, νά τελεῖ ὑπό τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καί σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρο 2, ἐδάφ. ιη'). Γι' αὐτό, στό ἄρθρο 10 τοῦ Καταστατικοῦ προβλέπεται ὅτι «Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Σωματείου ὀρίζεται ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος». Σκοπός τοῦ ἰδρυτῆ ἦταν ἡ στενή σχέση καί ἐξάρτιση τῆς Ἐνώσεως ἀπό τήν Ἐκκλησία καί μάλιστα τήν Ἱερά Σύνοδο. Ἀκόμη, στό ἄρθρο 14 τοῦ Καταστατικοῦ, προβλέπεται ἡ συγκρότηση Πνευματικοῦ Συμβουλίου, μέ Πρόεδρο ἕναν Ὁρθόδοξο Κληρικό, χωρίς τήν παρουσία καί τήν συγκατάθεση τοῦ ὁποίου οὐδεμία πράξη τοῦ Δ.Σ. ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σωματείου, θεωρεῖται ἔγκυρη, καί σκοπός, β) ἡ ἐπιστροφή τῶν θυμάτων τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων νά εἶναι συγχρόνως καί ἐπανένταξη στήν Ἐκκλησία.

Τό ὀργανωτικό πνεῦμα του ἐμφανίζει μιᾶ ἀξιοθαύμαστη γονιμότητα. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι γιά νά μπορέσει νά ἀναπτύξει τήν δραστηριότητά του πρωτοποριακά τότε, στόν ἀγῶνα του γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς σύγχρονης πλάνης καί τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, εἶναι ἀνάγκη, πλήν τῶν πολυτίμων συνεργατῶν του, νά δημιουργήσει καί ἄλλη κατάλληλη ὑποδομή. Ἔτσι μέ βάση τήν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν αἱρέσεων, ἰδρύει τούς ἀκολουθούς φορεῖς:

α) Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν, πού λειτουργοῦσε στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης, ἀπό τό 1977 καί ὅπου ἐπεστράτευσε πολλούς συνεργάτες κληρικούς, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν ὑποφαινόμενο. Στή συνέχεια ἰδρύει:

β) τό Ἀντιαιρετικό Φροντιστήριο, πού λειτουργοῦσε στή μεγάλη αἴθουσα τῆς Ἱεράς Συνόδου καί στό ὁποῖο φοίτησαν πληθώρα κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων συγκαταλεγό-

μαστε καί μερικοί ἀπό ἐμᾶς τούς παλαιότερους συνεργάτες του.

γ) Ἀκολούθησε ἡ ἴδρυση τῆς Π.Ε.Γ. τό 1982.

δ) Τό 1988 ἰδρύει τό Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως καί τό Σεμινάριο Οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία, πού λειτουργοῦν στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς, στήν ἀρχή, καί στό Πνευματικό τῆς Κέντρο, ἀργότερα. Θεσμός πού μέχρι σήμερα λειτουργεῖ ἀνελλιπῶς, μέ ἐξαιρετικά ἀποτελέσματα.

ε) Τό 1989 ὁ π. Ἀντώνιος καθιερώνει τόν θεσμό τῶν Συνδιασκέψεων γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας, οἱ ὁποῖες ἐξελίχθηκαν σέ Διορθόδοξες καί Πανορθόδοξες. Ἡ Ε' Συνδιάσκεψη στήν Ναύπακτο (1993) καί ἡ τελευταία γι' αὐτόν Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη στήν Ἀλίαρτο Βοιωτίας (1995) ὑπῆρξαν οἱ σπουδαιότερες, καθόσον κατήρησαν τούς μέχρι σήμερα ἰσχύοντες καταλόγους Ὁμάδων ἀσυμβίβαστων μέ τήν Ὁρθοδοξία. Ἐφέτος, πιστοῖ στους ὀραματισμούς του, ἐπραγματοποιήσαμε, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν ΚΔ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη στήν Θεσσαλονίκη.

στ) Παράλληλα λειτούργησε τόν Συμβουλευτικό Σταθμό καί τίς ὀμάδες ἐργασίας, ὅπου γίνεται δεκτό πλῆθος περιπτώσεων καί καταρτίζονται στελέχη γιά τό ἔργο.

ζ) Στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, ἰδρύει τήν Ὑπηρεσία Ἐνημερώσεως Διαλόγου καί Πολιτισμοῦ.

η) Τό 1991 ἰδρύει τό Ὁρθόδοξο Ἐπιμορφωτικό Κέντρο Ἐρευνῶν καί Διαλόγου, στό ὁποῖο θέλησε νά προσαρτήσῃ τό Ὁρθόδοξο Θεολογικό Σεμινάριο, μέ προοπτική νά παραχωρεῖ θεολογικά πτυχία.

θ) Τό 1994 ἰδρύει ἀνεπισήμως καί τό 1995 ἐπισήμως τόν Διορθόδοξο Σύνδεσμο Πρωτοβουλιῶν Γονέων.

ι) Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1994 ἐκδίδει τό πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος», τό ὁποῖο διηύθυνε μέχρι τό 6^ο τεῦχος του

(μέχρι τήν κοίμησή του) καί τό ὅποιο σήμερα, μέ τήν χάρη τοῦ Κυρίου, ἀριθμεῖ 69 τεύχη. Ἐκδίδεται ὡς ὄργανο τοῦ «Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων», καί οἰκονομικό φορέα τήν Π.Ε.Γ.

ια) Συγχρόνως, ἐκδίδει τό «Νομικό Δελτίο» καί τό φυλλάδιο «Μαρτυρία».

ιβ) Τέλος, στούς ὀραματισμούς του βρίσκονταν δύο ἀκόμη ἔργα: 1) ἡ ἀνοικοδόμησις κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων, οἱ ὁποῖες θά φιλοξενούσαν ὅλες αὐτές τίς δραστηριότητες, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλει τόν Νοέμβριο τοῦ 1992, καί 2) Ἡ ἔκδοσις Λεξικοῦ αἰρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν Ὁμάδων, μέ πρωτογενές ὑλικό, καρπός τῆς προσωπικῆς του κοπιώδους ἔρευνας, τοῦ ὁποῖου τά κείμενα εἶχαν σχεδόν ὀλοκληρωθεῖ. Ὅμως ἡ πρόωρη ἀναχώρησή του ἀνέκοψε τήν ὑλοποίησιν καί αὐτῶν τῶν μεγαλόπνοων ὀραμάτων του.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ἔτος 2006, κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων, μέ τήν συμπλήρωσιν δεκαετίας ἀπό τήν κοίμησή του, τοῦ ἀπένειμε, μετά θάνατον καί κατ' ἐξαίρεσιν, τήν ὑψίστην τιμητικὴν διάκρισιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν Σταυρόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, γεγονός πού δέν συνηθίζεται γιά τεθνεῶτες.

Αὐτός εἶναι ὁ ἰδρυτής τῆς Π.Ε.Γ., ὁ ἰσχνός στό δέμας καί ἰσχυρός στό πνεῦμα, π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, Δρ. Θεολογίας καί Φιλοσοφίας.

Ἐμεῖς, οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ., αἰσθανόμεσθε ἰδιαίτερη εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν ἀείμνηστο καί πολυσέβαστο ἰδρυτὴ τῆς Ἑνώσεώς μας, διδάσκαλο καί ἐμπνευστὴ τοῦ ἔργου μας. Παράλληλα, μέ πλήρη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης μας καί τοῦ βάρους τῆς παρακαταθήκης πού μᾶς ἐμπιστεύθηκε, προσπαθοῦμε νά συνεχίζουμε, πιστοὶ στό πνεῦμα τό δικό του, τό ἔργο πού ἐκεῖνος ἐθεμελίωσε, ὀργάνωσε καί ἐχάρισε στήν Ἐκκλησία.

Κανόνας μας, ἡ δεδηλωμένη ὑπακοή μας στήν Ἁγία Ἐκκλησία μας, τόν Μακαριώτατο Ἐπίτιμο Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεώς μας, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος, ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ ὁποῖου ἐκδίδομε καί τό περιοδικό μας, καί τήν Ἱερά Σύνοδο, σύμφωνα μέ τήν διατυπωμένην στό Καταστατικό μας ἐπιθυμία τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἑνώσεώς μας.

Ἔργο τῆς διακονίας μας εἶναι ἡ ἀντικειμενική καί σέ βάθος ἔρευνα καί μελέτη τῆς πολυώνυμης σύγχρονης πλάνης καί ἡ ἐνημέρωσις τῶν Ποιμένων καί τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας. Σεβόμενοι τήν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν κάθε πολίτην νά ἐπιλέγῃ τό «πιστεύω» του, στοχεύομε στόν ἐντοπισμό τῶν ποικίλων προσωπειῶν, μέ τά ὅποια οἱ σύγχρονες αἰρέσεις καί οἱ παραθρησκευτικὲς ὀμάδες ἀσκοῦν ἕναν ἀθέμιτο προσηλυτισμό πρὸς ἀνύποπτους Ὁρθόδοξους ἀδελφούς μας.

Κύριο χαρακτηριστικό τῆς προσπάθειά μας εἶναι ἡ χωρὶς φανατισμό καί μισαλλοδοξία, ἀλλά μέ στοργή καί ἀγάπην ἀντιμετώπιση τῶν θυμάτων τῆς πλάνης. Χάρᾶ μας ἡ ἀπελευθέρωσις καί ἡ ἐπιστροφὴ στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῶν πλανεμένων ἀδελφῶν μας καί ἡ προσφορὰ οὐσιαστικῆς βοήθειας στίς οἰκογένειάς τους.

Πόθος μας ἐγκάρδιος ἡ συνέχιση τῆς ζωῆς, τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἔργου τῆς Π.Ε.Γ.. Καί πρὸς τοῦτο καλοῦμε παλαιούς καί νεώτερους συνεργάτες καί φίλους τῆς Π.Ε.Γ. νά ἐπανασυνδεθοῦν καί νά συσπειρωθοῦν μαζί μας στήν περαιτέρω διακονίαν τοῦ ἔργου, τό ὅποιο ὁ π. Ἀντώνιος ἐθεμελίωσε καί οἰκοδόμησε.

Ἐορτάζοντας σήμερα τήν 30τηρίδα τῆς Ἑνώσεώς μας, εὐχαριστοῦμε πρωτίστως τόν Πανάγαθο Θεό γιά τήν πλοῦσιαν εὐλογία Του στήν ταπεινή, ἀλλά φιλότιμη προσπάθειά μας, ἡ ὁποία ἔχει ὡς κίνητρο τήν ἀγάπην μας πρὸς τοὺς πλανεμένους ἀδελ-

φούς μας και στόχο μοναδικό τήν δόξα τοῦ Παναγίου Ὄνοματός Του και τόν ἔπαινο τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Εὐχαριστοῦμε, τούς μέχρι τώρα ἐπευλογήσαντας τήν Ἑνωσή μας μακαριστούς Ἀρχιεπισκόπους Σεραφείμ και Χριστόδουλο. Μέ βαθύ σεβασμό εὐχαριστοῦμε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ. Ἱερώνυμον και τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν πολλαπλή, πολύτιμη και εὐεργετική πνευματική και ὑλική προστασία τους. Εὐχαριστοῦμε τούς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχες και τούς σεβαστούς και ἀγαπητούς Ἱερεῖς γιά τήν στήριξή τους στό ἔργο μας.

Εὐχαριστοῦμε τούς συντελεστές και συνδρομητές τῆς ἐκδοτικῆς προσπάθειάς μας, τούς δωρητές και ὑποστηρικτές τῆς Π.Ε.Γ. και ἰδιαίτερος τόν κ. Μιχάλη Τερεακίδη.

Ἀκόμη, εὐχαριστοῦμε τούς ἀγαπητούς Ἱερεῖς και τήν Ἑνορία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, γιά τήν φιλόφρονη και πρόθυμη φιλοξενία τῶν δραστηριοτήτων μας.

Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ και εὐγνωμονῶ τούς ἐκλεκτούς, σεβαστούς και ἀγαπητούς ὁμιλητές στίς πνευματικές ἐκδηλώσεις μας και ἰδιαίτερος στό «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως και Οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία», οἱ ὅποιοι μέ ἀγάπη και αὐτοθυσία, ἐπί 25 τώρα χρόνια, προσφέρουν τίς πολύτιμες γνώσεις τους πρός οἰκοδομήν τῶν ἀδελφῶν μας, και τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα.

Εὐχαριστῶ θερμά τούς διατελέσαντες μέχρι τώρα Προέδρους τῆς Ἑνώσεώς μας κ. κ. Χρήστο Μπουρόπουλο, Ἐμμανουήλ Μαυροφοράκη, Βασιλική Βουτσινᾶ, Ἀθανάσιο Νεοφώτιστο, Γεώργιο Ἀλεβιζόπουλο και τόν νῦν προεδρεύοντα Κωνσταντῖνο Παπαχριστοδούλου, καθώς και τά διατελέσαντα μέλη τοῦ Πνευματικοῦ και

τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεώς μας.

Εὐχαριστῶ τά μέλη και τούς ἀφανεῖς συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ., γιά τήν πολύτιμη προσφορά και συνεργασία τους.

Εὐχαριστῶ τόν Ἑλλογιμώτατο Πρόεδρο Καθηγητή κ. Νικόλαο Μπρατσιώτη και τά μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς «Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» γιά τήν φιλοξενία τῆς σημερινῆς ἐκδηλώσεώς μας στήν λαμπρή αὐτή αἴθουσα.

Εὐχαριστῶ τόν χοράρχη Βυζαντινῆς μουσικῆς και Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεώς μας κ. Κωνσταντῖνο Παπαχριστοδούλου και τήν χορωδία «Βυζαντινές φωνές», καθώς και τήν κ. Κατερίνα Βασιλάκη, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ. και τά μέλη τοῦ Μουσικοῦ Συνόλου Wassenhoven, γιά τήν συμμετοχή τους στήν σημερινή ἐκδήλωση.

Εὐχαριστῶ, τέλος, ὅλους ἐσᾶς πού ἐτιμήσατε τήν σημερινή πανηγυρική ἐκδήλωσή μας. Ἡ παρουσία σας εἶναι, ἐφ' ἑνός μὲν, ἐκδήλωση σεβασμοῦ πρός τό σεβαστό πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ και ἀειμνήστου Ἰδρυτοῦ τῆς Ἑνώσεώς μας Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀναγνώριση τῆς ταπεινῆς προσπάθειάς μας και ἐνίσχυση γιά τήν συνέχιση τῆς διακονίας μας, πού ἀποδεικνύεται τόσο ἀπαραίτητη και εὐεργετική στίς ἡμέρες μας.

Στό σημεῖο αὐτό ἀφήνω νά ὁμιλήσει ὁ ἴδιος ὁ π. Ἀντώνιος.

(ἀκολουθεῖ φωνητικό ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου).

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νά ἀναπαύει τήν μακαρία ψυχή τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἑνώσεώς μας π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου μετά τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν και ἀπολογητῶν τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας και νά εὐλογεῖ τήν περαιτέρω αἴσια πορεία και τό ἔργο τῆς Ἑνώσεώς μας, πρός δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Ὄνοματος και στηριγμό στήν πίστη τῶν ἀδελφῶν μας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΟΝΕΩΝ – 30 ΕΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ¹

του κ. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου,
Προέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και ευλογία για την Ένωσή μας ή παρουσία σας στην έπετει-ακή εκδήλωση που διοργανώνουμε για τα 30 έτη από τη δημιουργία της.

Η «Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία του Έλληνορθόδοξου Πολιτισμού της Οικογενείας και του Ατόμου», γνωστή και ως Π.Ε.Γ., αποτελεί έμπνευση και δημιούργημα του μακαριστού π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου.

Αναδιφώντας τό προσωπικό του αρχείο μένει κανείς έκστατικός από τό μέγεθος της ποιμαντικής του δράσεως που ξεκινά με την διακονία του στη Γερμανία και συνεχίζεται ακατάπαυστα στην Ελλάδα μέχρι την κοίμησή του. Κορυφαία πράξη ποιμαντικής ευθύνης ήταν ή δημιουργία της Π.Ε.Γ.

Όταν ό μακαριστός γέροντας έμπνεόταν την δημιουργία της, είχε στό μυαλό του άφενός, τη δημιουργία μιās ομάδας αυτοπροστασίας για γονείς που έχασαν τά παιδιά τους σέ ολοκληρωτικές παραθρησκευτικές οργανώσεις και άφετέρου, ένα εργαλείο στά χέρια της Έκκλησίας, μέ σκοπό την προαγωγή του ποιμαντικού της έργου στό χώρο τών αίρέσεων και της παραθρησκείας.

Έτσι, τό 1982 ιδρύεται ή «Πανελλήνια Ένωσις Γονέων διά την Προστασίαν της Οικογενείας και του Ατόμου».

Οί βασικοί σκοποί της Ένωσης, όπως αναφέρονται στό Καταστατικό της είναι:

α) Η προσφορά βοήθειας προς γονείς και νέους για την άπελευθέρωση τών θυμάτων από ολοκληρωτικές, αίρετικές οργανώσεις.

β) Η πρόληψη της εξαπλώσεως τών οργανώσεων

νώσεων αυτών, ως και ή κατάλληλη ενημέρωση τών άρμοδίων Αρχών και του κοινού.

γ) Η προσφορά έναλλακτικής λύσεως -έπί του προκειμένου της Όρθοδόξου Χριστιανικής Παραδόσεως- στά προβλήματα τών νέων, τά όποια γίνονται αίτια νά καταφεύγουν στίς έν λόγω οργανώσεις.

δ) Η συνεργασία της Ένωσής μας μέ αντίστοιχους φορείς, που έχουν τόν ίδιο σκοπό, επί διεθνούς επιπέδου, στην περίπτωση που ή δραστηριότητα τών ως άνω ολοκληρωτικών οργανώσεων εκφεύγει τών έθνικων όρίων όποτε προκύπτουν διεθνή νομικά προβλήματα.

Η δημιουργία της Ένωσής μας βασίστηκε επάνω σέ αντίστοιχες προσπάθειες που υπήρχαν, πρό πολλών ετών, στό έξωτερικό. Χώρες όπως ή Αμερική, ή Γαλλία και ή Γερμανία έχουν νά επιδείξουν πολύ αξιόλογες «Ένώσεις Γονέων» καθότι αντιμετώπισαν, πριν από την Ελλάδα, σοβαρότατα προβλήματα από τη δράση παραθρησκευτικών-ολοκληρωτικών ομάδων. Μάλιστα οί καθιερωμένοι πλέον όροι όπως: «καταστροφικές λατρείες» ή «σέκτες», προέρχονται από τό

1. Ομιλία επί τη συμπληρώσει 30 ετών διακονίας της Π.Ε.Γ., στην αίθουσα της «Έταιρείας Φίλων του Λαού», στίς 9 Δεκεμβρίου 2012.

διεθνῆ χώρο. Ἡ Ἑνωση πού δημιούργησε ὁ π. Αντώνιος εἶχε ὅμως μιά οὐσιαστική διαφορά μέ τίς ἀντίστοιχες τοῦ ἐξωτερικοῦ στή μέθοδο ἀφενός καί στήν προσφερόμενη λύση ἀφετέρου.

Οἱ Ἑνώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, κοσμικές ὡς ἐπί τό πλεῖστον, προκειμένου νά ἀπεγκλωβίσουν τό θῦμα ἀπό μιά «σέκτα» μετέρχονται κάποτε καί βίαιες μεθόδους, ὅπως τόν ἀποπρογραμματισμό (deprogramming). Πρόκειται γιά μέθοδο βίαιης ἀπεξάρτησης τοῦ θύματος ἀπό τήν ὁργάνωση πού ἐφαρμόζεται κυρίως στίς Η.Π.Α.

Ἡ «Πανελλήνια Ἑνωση Γονέων» ἀκολουθεῖ Ὁρθόδοξη μεθοδολογία. Ἐφ' ὅσον μᾶς ζητηθεῖ, προσεγγίζουμε τό θῦμα ἢ τό συγγενικό του περιβάλλον μέ ἀγάπη καί κατανόηση. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναίρεση τῆς πλάνης κι ἔπεται ἡ ἔνταξη στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό τελευταῖο στάδιο ἀποτελεῖ καί τήν μέγιστη εἰδοποιό διαφορά μέ κάθε Πρωτοβουλία Γονέων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ συνεργασία ὅμως μέ τίς ἀντίστοιχες Ἑνώσεις Γονέων ἦταν καί εἶναι ἐξαιρετικά πολύτιμη, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στήν ἀνταλλαγή ὑλικοῦ, νομικῶν καί ἄλλων στοιχείων, πού σχετίζονται μέ τή διεθνῆ δράση καί ἀντιμετώπιση τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων καί «σχετῶν».

Ὁ π. Αντώνιος, διαθέτοντας μεγάλη διεθνή ἐμπειρία ἐξαιτίας τῆς ποιμαντικῆς του δράσης στήν κεντρική Εὐρώπη, κατόρθωσε νά συνδέσει τήν Π.Ε.Γ. μέ ἀντίστοιχες προσπάθειες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κατά τή δεκαετία τοῦ '80 διοργάνωσε 2 «Διεθνῆ Ἐξειδικευμένα Σεμινάρια» στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἡλείας, μέ τή συμμετοχή Γερμανῶν καί Γάλλων εἰδικῶν ἐπάνω σέ θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας, ἐνῶ τό 1993 στό «Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» στήν Ἱ. Μονή Πεντέλης, ἔλαβε χώραν τό «Γ' Διεθνές Ἐξειδικευμένο Σεμινάριο», ὅπου τέθηκαν τά θεμέλια μιᾶς πρώτης διορθόδοξης συνεργασίας πάνω στήν ἔρευνα τοῦ σκηνικοῦ τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Στά πλαί-

σια τοῦ ἐν λόγω Συνεδρίου, πού διοργάνωσε ἡ Π.Ε.Γ. ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔγινε ἡ ἰδρυτική πράξη τοῦ «Διορθόδοξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων» μέ ἐκπροσώπους ἀπό τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Κύπρου, Βουλγαρίας, Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Ἀκολούθησε ἕκτοτε μιά καρποφόρος περίοδος κατά τήν ὁποία, ἡ διορθόδοξη συνεργασία μετεξελίχθηκε στίς «ἄτυπες» Διορθόδοξες κι ἀργότερα «Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά Θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας», στίς ὁποῖες ἡ «Πανελλήνια Ἑνωση Γονέων» εἶχε συνδιοργανωτικό ρόλο μέ τή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μέχρι καί τήν 7η Συνδιάσκεψη, ἡ Π.Ε.Γ. συνέβαλε μέ τά στελέχη, τούς εἰδικούς συνεργάτες καί τήν ἐμπειρία της στήν ἐπιτυχή διεξαγωγή τῶν ἐργασιῶν καί στήν περαιτέρω κατάρτιση τῶν ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Ἀκολούθησαν ἀκόμη 18 Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις μέχρι καί σήμερα. Ἡ Π.Ε.Γ. ἐπιτελώντας πλέον ἐπικουρικό ρόλο συνεχίζει νά ὑποστηρίζει μέ ἔμφυχο καί ἔντυπο ὑλικό τή μεγάλη προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στή διοργάνωση τῶν πολύ σημαντικῶν αὐτῶν Συνδιασκέψεων. Ἐσχάτως συμμετέχει ἐνεργά καί στό νεοϊδρυθέν «Διορθόδοξο Δίκτυο Μελέτης τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας», πού δημιουργήθηκε ἀπό Ὁρθόδοξες καί μόνο πρωτοβουλίες Γονέων καί Κέντρα ἔρευνας καί μελέτης τοῦ διεθνοῦς σκηνικοῦ.

Παράλληλα μέ τήν ἔρευνα τοῦ σκηνικοῦ τῶν αἰρέσεων καί τή διοργάνωση ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων καί ἡμερίδων, τό 1988, μετά ἀπό πρόταση τοῦ π. Αντωνίου, ἡ Π.Ε.Γ., ἰδρύει τό «Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως». Καλοῦνται ἔτσι ἐκλεκτοί ὀμιλητές κληρικοί καί λαϊκοί νά προσφέρουν τήν «λύση» τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ἀντίλογο στή λαίλαπα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί τῶν ομάδων της. Τό Σε-

μινάριο, σὺν Θεῷ, συνεχίζεται μέχρι σήμερα καὶ μετρᾷ αἰσιῶς 24 ἔτη προσφορᾶς.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ κοίμησις τὸ 1996 τοῦ π. Ἀντωνίου προκάλεσε ἰσχυρὴ δόνησις ἐπὶ τὴν Ἑνωσὴ καὶ ἐπὶ τὸ σύνολο τῶν συνεργατῶν μας. Ὅπως συνηθίζω νὰ λέγω: Ἡ Π.Ε.Γ. ἦταν ὁ π. Ἀντώνιος καὶ ὁ π. Ἀντώνιος ἦταν ἡ Π.Ε.Γ. Ἡ ποιμαντικὴ του ἐμπειρία, οἱ γνώσεις του, ἡ ὀξύνοια τοῦ πνεύματός του, ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἡ χαρισματικὴ του ἐν γένει προσωπικότητά μας ἔλειψαν καὶ μᾶς λείπουν ἀκόμη. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν ἀφήνει τὰ παιδιὰ του. Ἐπρεπε νὰ σταθοῦμε ἐπὶ τὰ πόδια μας. Ὁ μακαριστὸς μᾶς ἄφησε τόσο ἰσχυρὰς ὑποδομὰς, πού τὸ πλοῖο μπόρεσε νὰ ταξιδέψει χωρὶς νὰ χάσει τὸν προσανατολισμὸν του. Στὴν πορεία του αὐτὴ σπουδαῖο ρόλο ἐπαιξε καὶ συνεχίζει νὰ παίζει ὁ νέος, μετὰ τὸν π. Ἀντώνιο πνευματικὸς μᾶς ὁδηγός, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακὸς Τσουρός· ὁ ἐπὶ 20 ἔτη στενὸς συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ γέροντα. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἐμπιστεύτηκε τὴν νευραλγικὴ καὶ ἐπίπονη θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων -καὶ τῆς εἵμασθε εὐγνώμονες γι' αὐτό-, ἐνῶ ἡ Π.Ε.Γ. τὸν ἐξέλεξε αὐτοδικαίως, Πρόεδρο τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Συμβουλίου.

Σήμερα, ἡ Ἑνωσίς μας βαδίζοντας ἐπάνω ἐπὶ τὰς ὑποδομὰς καὶ ἐπὶ τὸ ὄραμα τοῦ ἱδρυτῆ τῆς, μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν οὐσιαστικὴ καθοδήγησιν τοῦ πνευματικοῦ μᾶς Προέδρου, π. Κυριακοῦ, συνεχίζει νὰ ἐργάζεται ἐπὶ διάφορους τομεῖς δραστηριοτήτων. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε:

Τὴν ἐπιμέλεια καὶ ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ «ΔΙΑΛΟΓΟΣ», πού ἀποτελεῖ μοναδικὸ ἐπὶ τὸ εἶδος τοῦ περιοδικό καὶ παρουσιάζει τὸ φαινόμενο τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας μέσα ἀπὸ τὴν ἐρευνὰ τοῦ σκηنيκοῦ καὶ τῆς ἐπικαιρότητάς.

Τὴν ἔκδοσιν τῶν πολυτίμων βιβλίων τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἀλλὰ καὶ βιβλίων καὶ φυλλαδίων ἄλλων ἐδικῶν συνεργατῶν μετὰ θεματολογία, πού διαλαμβάνει ὅλο τὸ

εὖρος τῆς παραθρησκείας ἐπὶ ἀναφορὰ πάντοτε μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Τὸν Συμβουλευτικὸν Σταθμὸν, ὅπου εἰδικευμένοι συνεργάτες ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ βοηθήσουν οἰκογένειες, πού ἀντιμετωπίζουν πρόβλημα μετὰ κάποιον μέλος τους, πού ἔχει παρασυρθεῖ ἐπὶ κάποια παραθρησκευτικὴ ὁμάδα ἢ «καταστροφικὴ λατρεία».

Τὸ «Σεμινάριον Ὁρθοδόξου Πίστεως», πού πραγματοποιεῖται καθὲς Κυριακὴν, ἐπὶ τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου, ὅπου ἐκλεκτοὶ ὁμιλητὲς παρουσιάζουν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ὡς «ἐναλλακτικὴ λύσις» ἐπὶ τὰ ἀδιέξοδα, πού ὁδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὴν ἐπικίνδυνον ἀτραπὸν τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

Τὰ ἐκπαιδευτικὰ Σεμινάρια καὶ τὶς ἡμερίδες γιὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. ἐπάνω ἐπὶ θέματα αἱρέσεων.

Τὶς εἰδικὰς Ὁμάδας Ἐργασίας γιὰ τὴν μελέτην τοῦ σκηنيκοῦ τῶν αἱρέσεων: Ὁμάδα μελέτης τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», Ὁμάδα μελέτης τῆς «Νέας Ἐποχῆς», Ὁμάδα μελέτης τῶν «Πεντηκοστιανῶν», Ὁμάδα μελέτης τῆς «Νεοειδωλολατρίας».

Ἐπὶ σημεῖον αὐτό, θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀμέριστη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ συμπαράστασιν πού μᾶς προσέφερε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ἀποτελεῖ θεμελιώδη παράμετρον γιὰ τὴν Π.Ε.Γ. ἢ τὴν σύνδεσίν της μετὰ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας· ἄλλωστε, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δι' Ἐγκυκλίων τῆς ἔχει σφραγίσαι αὐτὴν τὴν σχέσιν. Ὁ μακαριστὸς π. Ἀντώνιος φρόντισε ἐπίσης, διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑνωσῆς μας, νὰ διατρανώσῃ ὅτι ἡ Π.Ε.Γ. χάνει τὸ σκοπὸν τῆς καὶ τὸν προορισμὸν τῆς, ἂν ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐποῖ, ὀρίζεται ἐπὶ τὸ Καταστατικὸν μᾶς, ὅτι ἐπίτιμος Πρόεδρος μᾶς εἶναι ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ εἶναι κληρικὸς. Μάλιστα προβλέπεται, ὅτι ἐπὶ ἐνδεχόμενῃ διάλυσιν τοῦ σωματείου, ἡ περιουσία του, τὰ βιβλία

καί τό ἀρχεῖο του περιέρχονται «σέ ἐκκλησιαστικό φορέα μέ συναφεῖς σκοπούς».

Θά ἤθελα ἐπίσης, ἀπό τή θέση αὐτή καί μέσα στήν πανηγυρική ἀτμόσφαιρα τῆς βραδιάς, νά εὐχαριστήσω καί ἐγώ μέ τή σειρά μου τούς διατελέσαντες προέδρους τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ὀνομαστικά: Τόν πρῶτο πρόεδρο κ. Χρῆστο Μπουρόπουλο, τόν κ. Ἐμμανουήλ Μαυροφοράκη, τήν κ. Βασιλική Βουτσινά, τόν κ. Γεώργιο Ἀλεβιζόπουλο -πρωτότοκο υἱό τοῦ π. Ἀντωνίου- καί τόν κ. Ἀθανάσιο Νεοφώτιστο. Ὅλοι συνέβαλαν, ὁ καθένας μέ τά χαρίσματά του καί μέ τήν ἀνιδιοτελή προσφορά του στήν καρποφορία τοῦ ἔργου τῆς Π.Ε.Γ. Εὐχαριστίες ὀφείλονται ἐπίσης σέ ὅλα τά μέλη τῶν Πνευματικῶν καί τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, καθώς καί στά μέλη καί τούς συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ., οἱ ὁποῖοι δίδουν ἀφειδώλευτα ἀπό τόν ἐλεύθερο χρόνο τους πολλές ὥρες ἀφενός, γιά τήν κατάρτισή τους ἐπάνω στά θέματα πού μᾶς ἐνδιαφέρουν κι ἀφετέρου, συμβάλλουν σέ διάφορους τομεῖς ἐξυπηρέτησης τοῦ ἔργου τῆς Π.Ε.Γ.

Θά ἦταν μεγάλη παράληψη, ἂν ἀπ' αὐτή τή θέση, δέν εὐχαριστοῦσα τόν ἐπιχειρηματία κ. Μιχαήλ Τεριακίδη, ὁ ὁποῖος διαθέτει στήν Ἐνωσή μας, ἔναντι συμβολικοῦ ἐνοικίου, 2 μεγάλους χώρους, πού στεγάζουν τά γραφεῖα μας καί τήν ἀποθήκη τῶν βιβλίων τῆς Π.Ε.Γ. Ἐπίσης, τόν Ἰ. Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, πού μᾶς διαθέτει ἀντίστοιχα χώρους στό Πνευματικό της Κέντρο, καθώς καί τό Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου γιά τή διεξαγωγή τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως».

Τέλος θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅλους ἐσᾶς γιά τήν παρουσία σας στήν πανηγυρική αὐτή ἐκδήλωση, μέ τήν ὁποία ὑποδηλώνετε τήν ἀγάπης σας καί τήν ἀναγνώρισή σας στό ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἡ Π.Ε.Γ. ὅλα αὐτά τά χρόνια.

Ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, τό ἔργο μας εἶναι πολύ δύσκολο, κοπιαστικό, μερικές φορές ἀκόμη καί ἐπικίνδυνο. Τό νά ἐνημερώνεται κανεῖς συνεχῶς πάνω στά θέματα τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας ἀποτελεῖ, πιστεύω, ἐπιτακτικό καθῆκον, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στούς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀγώνας γιά τή θεραπεία ὅσων ἀδελφῶν μας νοσοῦν καί ἔχουν πέσει σέ πλάνη, ἀποτελεῖ τήν καλύτερη ἀπόδειξη φιλανθρωπίας πρὸς τόν «ἄλλο», τήν «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ». Ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος πολύ συχνά χρησιμοποιοῦσε τόν ὄρο «Ψυχοναρκωτικά» προκειμένου νά περιγράψει ἐναργῶς τήν ἐξάρτηση, πού προκαλεῖ ἡ σχέση ἑνός θύματος μέ τή «σέκτα». Τά συμπτώματα εἶναι ἀκριβῶς ἴδια καί ἡ βλάβη στόν ἄνθρωπο καί τό οἰκογενειακό του περιβάλλον ἐξίσου ὀδυνηρή. Γι' αὐτό τό λόγο σᾶς ζητοῦμε νά συνεχίσετε νά ὑποστηρίζετε τό ἔργο τῆς Π.Ε.Γ. μέ τήν ἴδια ζέση, πού τό κάνατε μέχρι τώρα. Ἀπό ἐσᾶς, Μακαριώτατε καί ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ζητᾶμε τήν εὐλογία σας. Ἀπό τούς νέους, ἀλλά καί τούς παλιούς συνεργάτες μας ζητᾶμε συσπείρωση καί ἀγωνιστική διάθεση γιατί ἕνα εἶναι σίγουρο: οἱ αἰρετικές ὀμάδες καί δι' αὐτῶν ὁ πονηρός, ποτέ δέν ἐφυσχάζουν. Διαρκῶς μηχανεύονται νέους τρόπους γιά νά παραπλανήσουν τόν ἄνθρωπο.

Κι ἀπό ἐκεῖ ἀρχίζει τό δικό μας ἔργο.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΥΙJA Μία μορφή Πνευματισμού καί Μαντείας

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Στίς νεότερες αποκρυφιστικές πρακτικές πού συνδυάζουν τόν Πνευματισμό καί τή Μαντεία αναμφιβόλως πρέπει νά εντάξει κάποιος καί τούς λεγόμενους Πίνακες ΟΥΙJA. Ἡ ὀνομασία τους εἶναι σύνθετη ἀπό τή γαλλική λέξη Ουί=ναί καί τή γερμανική Ja=ναί.

Τί εἶναι καί πῶς χρησιμοποιεῖται ὁ ἐν λόγῳ πίνακας; Εἶναι αὐτονόητο ὅτι στοιχειώδης σύννεση ἐπιβάλλει ἐν προκειμένῳ νά μήν κάνομε ἀναλυτική παρουσίαση τῶν ἐπιμέρους ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν, ὅπως καταγράφονται πρωτογενῶς σέ σχετικά ἔντυπα τοῦ χώρου, ἀλλά νά ἀρκεστοῦμε νά δώσουμε μόνο κάποιες ἀναγκαῖες πληροφορίες γιά νά γίνει κατανοητός ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ πίνακα καί πῶς χρησιμοποιεῖται ὁ ἐν λόγῳ πίνακας στίς ἀποκρυφιστικές πρακτικές.

Μοναδικός σκοπός μας εἶναι μόνο ἡ ἐνημέρωση καί ἡ προφύλαξη τῶν χριστιανῶν ἀπό ἔργα καί πρακτικές ἀσυμβίβαστες μέ τήν ὀρθόδοξη πίστη μας καί τό ἐκκλησιαστικό ἦθος (Πρβλ. Ἐφεσ. 6, 12).

Πρόκειται, συνήθως, γιά ἕνα πίνακα 60 ἑκατοστῶν μήκους, 45 ἑκατοστῶν πλάτους καί 60 χιλιοστῶν πάχους. Στήν ἐπιφάνειά του ἔχει τά γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου σέ δύο τόξα, τό ἕνα κάτω ἀπό τό ἄλλο. Κάτω ἀπό τά τόξα σέ εὐθεία γραμμή ὑπάρχουν οἱ ἀριθμοί 0 - 9 καί μέ κατεύθυνση ἀπό ἀριστερά πρὸς τά δεξιά.

Κάτω ἀπό τούς ἀριθμούς εἶναι γραμμένη ἡ λέξη ἀντίο, ἐνῶ στήν πάνω δεξιά γωνιά ἡ λέξη «ὄχι» καί στήν πάνω ἀριστερή ἡ λέξη «ναί». Ὑπάρχει καί ἕνας δείκτης σέ σχῆμα καρδίας. Αὐτός ὁ δείκτης εἶναι πού κινεῖται ὁ μόνος του (;) ἀπό γράμμα σέ γράμμα, σηματοδοτεῖ λέξεις, ἀριθμούς, φράσεις ὡς «ἀπαν-

τήσεις» σέ ἐρωτήματα πού ὑποβάλλουν οἱ παῖκτες, ἀφοῦ προηγουμένως βάλουν ἀπᾶλά τά χεριά τους πάνω στό δείκτη καί κάνουν ἐρωτήσεις.

Ἡ ἱστορική ἀφετηρία τοῦ πίνακα Ουίja ἀρχίζει στά τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα στίς Η.Π.Α καθῶς πρωτοεμφανίζεται ὡς παιχνίδι, καί ἔτσι συνεχίστηκε νά πωλεῖται κατά τή διάρκεια τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα. Πολύ γρήγορα χρησιμοποιήθηκε στίς πνευματιστικές τεχνικές ὡς τρόπος ἐπίκλησης πνευμάτων ἐνῶ ταυτοχρόνως θεωρήθηκε καί ὡς ἕνας νέος τρόπος μαντικῆς γιά τήν πρόγνωση γεγονότων τοῦ μέλλοντος.

Ἢδη ἀπό τήν τελευταία δεκαετία τοῦ 19ου αἰῶνα ὁ William Fuld τόν προώθησε, μέσω τῆς ἐμπορικής ἐταιρείας του πού ἴδρυσε στή Βαλτιμόρη, ὡς ἐμπορικό προϊόν μέ τήν ὀνομασία «Ouija. Ὁ μυστηριώδης χρησμός». Ἡ ἔξαρση τοῦ Πνευματισμοῦ, μετά τόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον καί ἡ ἀναζωπύρωση τῶν ἀποκρυφιστικῶν φαινομένων καί πρακτικῶν μετά τή δεκαετία 1960, στά πλαίσια τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ φαινομένου τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ὑπῆρξαν δύο περίοδοι σταθμοί πού ὀδήγησαν στήν περαιτέρω διάδοση τῶν πινάκων Ουίja μέ τή μορφή συνήθως τοῦ παιχνιδιοῦ.

Σήμερα, σέ πλῆθος διαδικτυακῶν τόπων ἀποκρυφιστικοῦ καί νεοεποχίτικου περιεχομένου οἱ πίνακες Ουίja ὄχι μόνο περιγράφονται ὡς μέσο, ὡς τρόπος, ἐπικοινωνίας μέ πνεύματα, μέ νεκρούς, ἀλλά καί ὡς μέσο γνωριμίας μέ τόν ἐσωτερισμό καί ὡς ἐντυπωσιακός τρόπος πρόγνωσης τοῦ μέλλοντος πού συνδυάζει μάλιστα τήν εὐχαρίστηση ἑνός παιχνιδιοῦ.

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΩΣ... ΣΕΚΤΑ!

του κ. Κωνσταντίνου Γ. Παπαδημητρακόπουλου

(α' μέρος)

Μέ προβληματίσει πολύ αυτό που διάβασα κάπου: «Η θρησκεία του 21ου αιώνα θα μπορούσε κάλλιστα να ονομάζεται τεχνολογία!» Αρχικά τό θεώρησα ύπερβολικότατο. Όταν όμως άρχισα να τό ψάχνω, διαπίστωνα πώς συμβαίνουν πολύ περιεργα πράγματα επ' αυτού, που δικαιώνουν αυτή την άποψη. Κι αυτό γιατί, όσο παράδοξο και να φαίνεται, ή τεχνολογία έχει σαφώς τά χαρακτηριστικά σέκτας! Άς τό δούμε, λοιπόν...

Άς άρχίσουμε από τά έξής παραδείγματα:

Παράδειγμα πρώτο. Πολλά λέγονται για την λεγόμενη «Κοινωνία των Πληροφοριών». Τί παρατηρεί όμως κανείς; Πώς πολλοί έκλαμβάνουν την «πληροφορία» σαν κάτι «ιερό» και πώς αυτή είναι εκείνη που θά μάς... σώσει! Δηλαδή, ούτε λίγο ούτε πολύ, ή «πληροφορία» παρουσιάζεται ως ό «Μεσσίας» και ή «Κοινωνία των Πληροφοριών» ως ό «Παράδεισος» που όλοι θά πρέπει να έπιζητούμε!

Ήδη ή έντύπωση που έχει δημιουργηθεί σέ όλους μας είναι...

1. Πώς χωρίς τό διαδίκτυο «τίποτα και κανέναν μας δέν άξίζει»!
2. Πώς τό Google «έχει τά πάντα» και
3. Πώς ή γνωστή ήλεκτρονική έγκυκλοπαίδεια «Wikipedia» «γνωρίζει τά πάντα»!

Παράδειγμα δεύτερο. Είναι γνωστό πως ή Σουηδία είναι από τίς πλέον «καλωδιωμένες» χώρες του κόσμου. Λοιπόν, προκάλεσε πολύ μεγάλη έντύπωση στό παγκόσμιο κοινό ή ίδρυση της λεγόμενης «Έκκλησίας του Κοπιμισμοϋ», ή όποία τό 2011 αναγνωρίστηκε από τό κράτος ως επίσημη θρησκεία! «Κοπιμισμός» σέ έλεύθερη άπόδοση σημαίνει «Άντιγραφισμός», βασικό του δέ δόγμα είναι «ή ιερότητα της ανταλλαγής και της αντιγραφής άρχείων και πληροφοριών μέσω του διαδικτύου!» Ίδρυτής και... πνευματικός ήγέτης αυτής της θρησκείας είναι ό 20χρονος φοιτητής Ίσακ Γκέρσον (Isak Gerson)!

Νά μερικά από τά πιστεύω της:

1. «Πιστεύουμε ότι ή πληροφορία είναι ιερή, όπως και ή πράξη της αντιγραφής της»!

Παράλληλα καταχωρούνται μαρτυρίες ανθρώπων που ή άρχική, από περιέργεια, ένασχόλησή τους μέ τούς έν λόγω πίνακες, έγινε άφορμή για μεγαλύτερη έμπλοκή τους σέ άποκρυφιστικούς χώρους.

Θά ολοκληρώσουμε τή μικρή αυτή αναφορά μας μέ μία χρήσιμη ύπενθύμιση της Αγίας Γραφής σχετικά μέ τίς διάφορες άποκρυφιστικές πρακτικές. Όλα αυτά «έστι γάρ βδέλυγμα Κυρίω τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα»

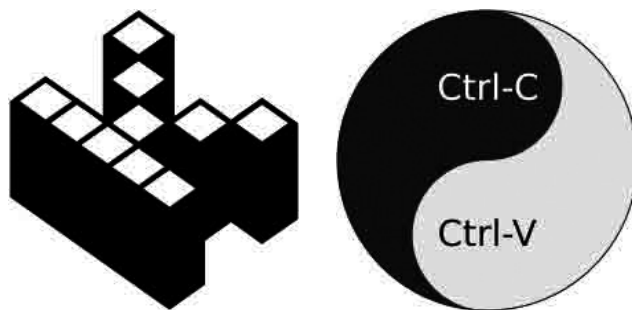
(Δευτ. 18, 12). Καί στόν ισχυρισμό αυτών που χρησιμοποιούν τούς πίνακες για τά «έντυπωσιακά» άποτελέσματα που προκύπτουν, ως άπάντηση, ισχύει στό άκέραιο ή θέση ενός έπιφανούς έκκλησιαστικού συγγραφέα και δόκιμου έρμηνευτή της Αγίας Γραφής, του Θεοδωρήτου Κύρου, που μέ παραπλήσια άφορμή τονίζει ότι: «Διδασκόμεθα δέ μή προσέχειν σημείοις, ότ' άν ό ταῦτα δρῶν έναντία τῇ εϋσεβείᾳ διδάσκει» (PG 80, 420 C).

2. «Η πληροφορία είναι τό δομικό στοιχείο τῶν πάντων γύρω μας κι αὐτό στό ὁποῖο πιστεύουμε. Ἡ ἀντιγραφή εἶναι ἕνας τρόπος νά πολλαπλασιαστεῖ ἡ ἀξία τῆς πληροφορίας»!
3. «Ἡ πληροφορία εἶναι ἱερή καί ἡ ἀντιγραφή τῆς, θεία κοινωνία. Ἡ πληροφορία ἔχει ἀξία καί πολλαπλασιάζεται μέ τήν ἀντιγραφή. Γι' αὐτό τόν λόγο ἡ ἀντιγραφή εἶναι βασική γιά τήν θρησκεία μας»!
4. «Στίς θρησκευτικές πρακτικές μας εἶναι ἡ ἀντιγραφή, γιατί λατρεύουμε τήν ἀξία τῆς πληροφορίας ἀντιγράφοντάς την»!
5. «Ὡς ἐκκλησία, πραγματοποιοῦμε συναντήσεις, ἀλλ' ὄχι ἀπαραίτητα σέ κάποια αἴθουσα. Μπορεῖ νά συναντηθοῦμε σέ κάποιον σέρβερ ἢ σέ κάποια ἴστοσελίδα»!
6. «Σύμβολά μας εἶναι τό "Ctrl C" καί τό "Ctrl V", δηλαδή οἱ γνωστές συντομεύσεις γιά ἀντιγραφή καί ἐπικόλληση»!

Ὅταν ὁ 20χρονος ἰδρυτής τῆς ρωτήθηκε ἂν πιστεύει στόν Θεό, ἀπάντησε πώς δέν πιστεύει καί πώς στό μόνο πού πιστεύει εἶναι «οἱ ἱερές ἀξίες τοῦ Κοπιτισμοῦ»!

Παρατηροῦμε, λοιπόν, ἐδῶ πώς τό διαδίκτυο δέν εἶναι πλέον μία κλασσική περίπτωση τῆς τεχνολογίας πού εἶναι καλή ἢ κακή ἀνάλογα μέ τό πῶς τήν διαχειρίζομαστε, ἀλλά πώς οὕτως ἢ ἄλλως εἶναι μία τεχνολογία «ἱερή» γιατί περιέχει καί διακινεῖ «θεῖο» περιεχόμενο, πού πρέπει νά ἀντιγράφεται καί νά διαδίδεται, ὅποιο κι ἂν εἶναι αὐτό! Ἀκόμη καί τά πλέον ἄχρηστα καί τά πλέον ἀνήθικα καί τά πλέον ἐπικίνδυνα καί μολυσμένα σκουπίδια!

Ἔτσι, ἐκεῖ πού ὅλες οἱ θρησκείες χρησιμοποιοῦσαν τό διαδίκτυο γιά τήν διάδοση τῶν ἀπόψεών τους, τώρα ἔρχονται οἱ «ἀντιγραφιστές» νά μᾶς ποῦν πώς, ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ πληροφορίες, ἐπομένως καί ὅλα τά πιστεύω τῶν θρησκειῶν, εἶναι «ἱερά» καί γιά τοῦτο πρέπει νά ἀντιγράφονται καί

νά διαδίδονται! Δέν γίνεται δηλαδή καμία διάκριση σέ τίποτα!

Παράδειγμα τρίτο. Πέραν ἀπ' αὐτούς πού «ιεροποιοῦν» καί λατρεύουν τήν (κάθε) «πληροφορία», εἶναι κι ἐκεῖνοι πού κάνουν αὐτό γιά τά ἴδια τά μηχανήματα πού τήν περιέχουν καί τήν διακινοῦν, τά ἀποκαλούμενα καί «προϊόντα τεχνολογίας»!

Ἐγραψαν οἱ ἐφημερίδες πώς...

1. «Κυριολεκτικά θρησκευτική εἶναι ἡ λατρεία γιά τό iPhone»!
2. «Ὅλος ὁ κόσμος περίμενε εὐλαβικά τήν ἀφιξη τοῦ νέου ἐπιτεύγματος τῆς Apple καί οἱ ὀρδές τῶν φανατικῶν γιά τά προϊόντα τῆς σχημάτιζαν οὐρές ἀπό τό βράδυ»!
3. «Τό προσωπικό τῶν καταστημάτων τῆς, τοῦς ἐνέπνεε εὐαγγελικό καί ἀνεξέλεγκτο ἐνθουσιασμό»!

Παρατηρήθηκε, μάλιστα, πώς ἀκόμη κι αὐτά τά καταστήματα τῆς Apple, ὅπως αὐτό στό Covent Garden τοῦ Λονδίνου, ἔχουν πολλά θρησκευτικά ἀρχιτεκτονικά στοιχεῖα, πού θυμίζουν ναούς!

Δέν εἶναι τυχαῖο πού τό νέο μοντέλο τοῦ iPhone ἔσπασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ, μέ 1.000.000 πωλήσεις σ' ἕνα 24ωρο!

Παράδειγμα τέταρτο. Δέν εἶναι ἱερές

μόνον οί πληροφορίες καί τά μηχανήματα πού τίς διακινούν, εἶναι καί οί ἴδιες οί ἐταιρεῖες (ὅλες γνωστότατες πολυεθνικές), πού εἴτε παράγουν ὅλα αὐτά (πληροφορίες καί μηχανήματα) εἴτε τά διακινούν! «Τά μεγάλα αὐτά ὀνόματα τῆς τεχνολογίας», ὅπως τά ἀποκαλοῦν, στό τέλος καταλήγουν νά... ἱεροποιῦνται καί νά λατρεύονται ἀπ' τούς ταλαίπωρους «ὀπαδούς»!

Στούς New York Times δημοσιεύθηκε ἔρευνα πού ἐξέτασε τίς ὁμοιότητες μεταξύ τῶν ἰσχυροτέρων ἐμπορικῶν σημάτων τοῦ κόσμου (brands) καί τῶν μεγαλυτέρων θρησκευτῶν. Ἐκεῖ μέ τήν βοήθεια τῆς μαγνητικῆς τομογραφίας οἱ ἐπιστήμονες διαπίστωσαν τίς ἴδιες ἀντιδράσεις σέ ἐμπορικά σήματα -ὅπως τῆς Apple, τῆς Harley-Davidson κ.λπ.- καί σέ θρησκευτικά σύμβολα! Διαπιστώθηκε, δηλαδή, πώς ἡ ἐγκεφαλική δραστηριότητα ἦταν ἐκπληκτικά ἴδια καί στίς δύο περιπτώσεις! Τό δέ συμπέρασμα τῆς ἔρευνας ἦταν πώς οἱ ἐταιρεῖες αὐτές «λατρεύονται πραγματικά ἀπ' τούς χρηστές μέ τόν ἴδιο τρόπο πού λατρεύονται καί οἱ θρησκείες»! Τό BBC μάλιστα, σέ τηλεοπτικό του πρόγραμμα μέ τίτλο «Τά μυστικά τῶν Ὑπέρ-Ἐταιριῶν», ἐρευνήσε γιατί «τά μεγάλα ὀνόματα τῆς τεχνολογίας» ἔχουν γίνει τόσο δημοφιλή. Ὁ παρουσιαστής τῆς ἐκπομπῆς Ἄλεξ Ρίλεϊ (Alex Riley) ἐπικοινωνήσε μέ τόν ἐκδότη τῆς ἰστοσελίδας World of Apple, ὁ ὁποῖος λατρεύει τήν Apple καί δηλώνει ὅτι τήν σκέφτεται 24 ὥρες τήν ἡμέρα! Στά πλαίσια τῆς ἔρευνας τῆς ἐκπομπῆς, ἐπιστήμονες νευρολόγοι μελέτησαν τόν ἐγκέφαλό του μέσῳ μαγνητικῆς τομογραφίας καί διαπίστωσαν πώς ἀντιδρῶσε μέ τόν ἴδιο τρόπο πού ἀντιδρᾷ καί ὁ ἐγκέφαλος τῶν θρησκευομένων ἀνθρώπων στή θεά τῶν συμβόλων τῆς πίστεως τους!

Τό συμπέρασμα τῶν ἐπιστημόνων καί τῆς ἐκπομπῆς ἦταν πώς «οἱ μεγάλες ἐταιρεῖες τῆς τεχνολογίας ἐλέγχουν ἢ ἐκμεταλλεύονται τίς περιοχές ἐκεῖνες τοῦ ἐγκεφάλου πού ἀντιδρῶν σέ θρησκευτικά θέματα».

Παράδειγμα πέμπτο. Δέν εἶναι μόνον οἱ πληροφορίες, τά προϊόντα καί οἱ (πολυεθνικές) ἐταιρεῖες, ἀλλά καί οἱ ἴδιοι οἱ ἡγέτες τῶν ἐταιρειῶν αὐτῶν, ὅπως ὁ γνωστός Στίβ Τζόμπς (Steve Jobs) τῆς Apple, οἱ ὁποῖοι, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, λατρεύονται ὡς... μεσσίες!

Τό τί λέχθηκε γι' αὐτόν ὅταν πέθανε δέν ἔχει προηγούμενο. Τόν ἀποκάλεσαν «ὄραματιστή», «μέγα δημιουργό», «τελειομανή», «μάγο τῆς Σίλικον Βάλει», «ἄνθρωπο πού ἐπανακαθόρισε τήν ψηφιακή ἐποχή» κ.λπ. Μόνο στό Twitter τά λεγόμενα «tweets» ἔφθασαν τά 6.049 τό δευτερόλεπτο! Ἔτσι ξεχάστηκαν αὐτά πού ἔλεγε ὁ ἴδιος γιά τόν ἑαυτό του σέ παλαιότερες συνεντεύξεις του, ὅτι δηλαδή εἶχε ἀσπαστεῖ τόν βουδισμό, ὅτι ἔκανε χρήση ναρκωτικῶν, ὅτι εἶχε ἐγκαταλείψει τήν κόρη του ὅταν ἦταν ἀκόμη νήπιο κ.λπ.

Διαβάσαμε στό in.gr: «Τό μόνο πού δέν ἀκούσαμε εἶναι ὅτι θά ἀναστεινόταν ἔπειτα ἀπό τρεῖς ἡμέρες. Ἡ ἀφοσίωση τῶν πιστῶν του εἶχε ἐξάλλου πάρει θρησκευτικές διαστάσεις. Ὅταν πέθανε, χιλιάδες φίλοι ἔκλαψαν μέ μαῦρο δάκρυ καί σχημάτισαν οὐρές ἔξω ἀπό τά καταστήματα».

Ἐξάλλου, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, φιλοδοξοῦσε «νά ἀφήσει τήν σφραγίδα του στό Σύμπαν»! Μία ἀντίληψη πού σαφῶς διακατέχει ὅλους τούς «μεσσίες»!

Παράδειγμα ἕκτο. Ἦδη στό διαδίκτυο αὐτοί οἱ τεχνολάτρες, ἀποτελοῦν, λέει, εἰδική φυλή -κάποιοι τούς ἀποκαλοῦν «hardware enthusiasts»- οἱ ὁποῖοι καί ἀσχολοῦνται μ' ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο μέ ὅλα αὐτά. Μάλιστα σέ εἰδικά blogs μπορεῖ νά διαβάσει κανεῖς τίς διθυραμβικές κριτικές τους στά τεχνολογικά προϊόντα, ὅπως καί τούς σχετικούς παθιασμένους διαλόγους τους γύρω ἀπ' ὅλα αὐτά. Τότε πολύ εὐκόλα διαπιστώνει κανεῖς πώς ἡ λατρεία τους γιά τήν τεχνολογία ἔχει σαφῶς τά χαρακτηριστικά τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

(Τό τέλος στό ἐπόμενο).

ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΕΟΣ;

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Πν. Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἐταιρία «Σκοπιά» ἀρκετό καιρό τώρα, ἔχει ἀρχίσει ἕνα καινούργιο σύστημα κηρύγματος. Αὐτό ἀπευθύνεται σέ ὅλο τόν κόσμο τόν ἐκτός τῆς ὀργανώσεως. Στήν «Σκοπιά» τῆς 1^{ης} ἐκάστου μηνός, παρουσιάζει ἕνα διάλογο μεταξύ δύο «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Ὁ ἕνας «μάρτυρας» ἀναπτύσσει διάφορα θέματα βασικά καί ὁ ἄλλος παριστάνει τόν Χριστιανό, πάνω σέ διάφορα θέματα, ὅπως τήν πρόγνωση τοῦ Θεοῦ, τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ἄλλα. Στό τεῦχος τῆς 1^{ης} Ἀπριλίου 2012 ἀσχολεῖται μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἄς δοῦμε ἕνα παράδειγμα ἀπό τίς σελίδες 20-22:

Μία φιλική συζήτηση

ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΘΕΟΣ;

Ἀκολουθεῖ μία χαρακτηριστική συζήτηση πού θά μπορούσε νά ἔχει ἕνας μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά μέ κάποιον συνάνθρωπό του. Ἄς φανταστοῦμε ὅτι μία μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά, ἡ Χριστίνα, βρίσκεται στήν πόρτα τῆς κ. Ἐλένης.

- Ἐλένη: Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν πιστεύετε στόν Ἰησοῦ; Ὁ πνευματικός μου λέει ὅτι οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά δέν πιστεύουν στόν Ἰησοῦ.

- Χριστίνα: Θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι πιστεύουμε ὅτι γιά νά σωθεῖ κάποιος εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀσκει πίεση σέ αὐτόν.

- Ἐλένη: Καί ἐγώ τό πιστεύω.

- Χριστίνα: Νά λοιπόν κάτι στό ὁποῖο συμφωνοῦμε. Ἄν οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά πιστεύουν ὄντως στόν Ἰησοῦ, τότε γιατί κάποιος λένε τό ἀντίθετο;

- Ἐλένη: Ναι, μοῦ φαίνεται παράξενο.

- Χριστίνα: Πιστεύουμε πάρα πολύ στόν Ἰησοῦ, ἀλλά δέν δεχόμαστε ὅλα ὅσα λένε γιά αὐτόν.

- Ἐλένη: Τί δέν δέχεστε;

- Χριστίνα: Ἄς ποῦμε, ὀρισμένοι λένε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἀπλῶς ἕνας καλός ἄνθρωπος. Ἐμεῖς δέν τό πιστεύουμε αὐτό.

- Ἐλένη: Οὔτε ἐγώ.

- Χριστίνα: Νά καί κάτι ἄλλο στό ὁποῖο συμφωνοῦμε. Ἐκτός αὐτοῦ, οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά δέν δέχονται διδασκαλίες πού συγκρούονται μέ ὅσα εἶπε ὁ Ἰησοῦς γιά τήν σχέση του μέ τόν Πατέρα.

- Ἐλένη: Δηλαδή;

- Χριστίνα: Πολλές θρησκείες διδάσκουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός. Ἴσως καί ἡ δική σας.

- Ἐλένη: Ναι ὁ πνευματικός μου, λέει ὅτι ὁ Θεός καί ὁ Ἰησοῦς εἶναι τό ἴδιο πρόσωπο.

- Χριστίνα: Δέν συμφωνεῖτε, ὁμως, ὅτι γιά νά μάθουμε τήν ἀλήθεια σχετικά μέ τόν Ἰησοῦ, τό καλύτερο εἶναι νά ἐξετάσουμε τί εἶπε ὁ ἴδιος γιά τόν ἑαυτό του;

- Ἐλένη: Ἀσφαλῶς.

Στό σημεῖο αὐτό, πού τελειώνει τό πρῶτο μέρος τῆς συζητήσεως, καλό εἶναι νά ἐξετάσουμε μερικά σημεία αὐτοῦ τοῦ διαλόγου. Στήν ἀρχή ἐξελίσσεται μέ τήν γνωστή μέθοδο τῆς «Σκοπιᾶς». Ὅλα προχωροῦν ὁμαλά, μειλίχια, ἤρεμα ὅσο ὁ ἀκροατής συναινεῖ στίς καλοστημένες παγίδες. Ἔτσι περνάει τίς κακοδοξίες της καί ὁ δῆθεν Χριστιανός συμπορεύεται καί συμφωνεῖ, ὥστε νά ἀρχίσει ἡ προσηλυτίστρια «μάρτυρας» νά παρουσιάζει ὅλες τίς διδαχές τῆς «Σκοπιᾶς». Ἐάν ὁμως ὁ διάλογος ἦταν πραγματικός, στήν πρώτη θέση τῆς «μάρτυρος» ὅτι «ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν ἀπλῶς ἕνας καλός ἄνθρωπος, ἐμεῖς δέν τό πιστεύουμε αὐτό», ἡ Ἐλένη θά ἀπαντοῦσε: ἔχω διαβάσει στό

βιβλίο της «Σκοπιᾶς» (Αγαθά Νέα σελ. 118) ὅτι: «Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦταν κατὰ τὸ ἡμῖσιν ὁ Θεός καί κατὰ τὸ ἡμῖσιν ἄνθρωπος. Δὲν ἦταν ὁ Θεός ἐν σαρκί. Γιὰ νὰ ἐξιλεώσῃ “τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἐνός (τοῦ Ἀδάμ)” ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός ἔπρεπε ν’ ἀποτελεῖ τὸ ἀκριβές παράλληλο τοῦ ἄλλοτε τέλειου Ἀδάμ, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἓνας τέλειος ἄνθρωπος τίποτε περισσότερο καί τίποτα λιγότερο». Ἐδῶ ὅμως μοῦ λέτε διαφορετικὰ διδάγματα ἀπὸ αὐτὸ πού κηρύττει ἡ «Σκοπιᾶ», εἶναι δικές σας ἀπόψεις.

Ἐπίσης στὴν τοποθέτηση τῆς «μάρτυρος» ὅτι πολλές θρησκείες λένε ὅτι ὁ Θεός καί ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο, ἢ ἀπάντηση τῆς δῆθεν Χριστιανῆς ὅτι ὁ πνευματικός μου λέει ὅτι ὁ Θεός καί ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο, ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ νὰ ἀρχίσει πλέον κανονικὰ ἢ κατήχηση τῆς «Σκοπιᾶς». Ἡ «μάρτυρας» ὁδηγεῖ τὴν συζήτηση ὅπως θέλει. Ἐάν ἦταν ἀληθινὴ χριστιανὴ ἢ Ἑλένη, ἢ ἀπάντησὴ τῆς θὰ ἦταν: ἐγὼ σὰν χριστιανὴ πιστεύω ὅτι ὁ Θεός Πατέρας καί ὁ Υἱός πού ἐνσαρκώθηκε στὸν Ἰησοῦ εἶναι δύο ξεχωριστὲς προσωπικότητες. Ὅμως μέ τὴν ἀπάντηση, ὁ πνευματικός μου λέει..... ἢ «Σκοπιᾶ» βάλλει ἐναντίον δύο στόχων: στὴν ὑποτιθέμενη ἄγνοια τῆς χριστιανῆς γιὰ τὸ «πιστεύω» τῆς καί συγχρόνως κατὰ τῶν ἱερέων. Ἄλλωστε, αὐτὸ εἶναι σύνηθες γιὰ τὴν «Σκοπιᾶ», νὰ τοὺς κατηγορεῖ μονίμως. Βεβαίως, αὐτὰ τὰ κηρύγματα τῆς ἐταιρίας σέ μορφή διαλόγου ἀπευθύνονται σέ ὅλους τοὺς ἐκτός τῆς «Σκοπιᾶς», γι’ αὐτὸ κυκλοφορεῖ στὴ «Σκοπιᾶ» τῆς 1^{ης} ἐκάστου μηνός καί ὄχι στὴν ἐσωτερικὴ τῆς 15^{ης}. Διότι θέλει νὰ προσελκύσει νέα θύματα.

Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ διαλόγου αὐτοῦ γίνεται παρουσίαση τῶν διδασκαλιῶν τῆς «Σκοπιᾶς», κατευθύνοντας τὴν συνομιλία ὅπως αὐτὴ θέλει:

Τί εἶπε ὁ Ἰησοῦς;

- Χριστίνα: Ἄς δοῦμε ἓνα σημεῖο στὴ Γραφή πού διευκρινίζει κάπως τὸ ζήτημα. Κοιτάξτε, παρακαλῶ, τί εἶπε ὁ Ἰησοῦς στό ἐδάφιο Ἰωάννης 6: 38: «Ἐχω κατεβεῖ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ κάνω, ὄχι τὸ δικό μου θέλημα, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου πού μέ ἔστειλε». Προφανῶς, αὐτὰ τὰ λόγια δὲν ἔχουν νόημα ἂν ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός.

- Ἑλένη: Τί ἐννοεῖτε;

- Χριστίνα: Ὅπως θὰ προσέξατε, ὁ Ἰησοῦς εἶπε ὅτι δὲν κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ κάνει τὸ δικό του θέλημα.

- Ἑλένη: Σωστά, εἶπε ὅτι ἦρθε γιὰ νὰ κάνει τὸ θέλημα Ἐκείνου πού τὸν ἔστειλε.

- Χριστίνα: Ἄν, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός, ποῖός τὸν ἔστειλε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ; Καί γιατί ὑποτάχθηκε ὁ Ἰησοῦς στό θέλημα Ἐκείνου;

- Ἑλένη: Κατάλαβα τί θέλετε νὰ πεῖτε. Δὲν εἶμαι, ὅμως, βέβαιη ὅτι αὐτὸ τὸ ἐδάφιο καί μόνο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Θεός.

- Χριστίνα: Δεῖτε τί εἶπε ὁ Ἰησοῦς κάποια ἄλλη φορά. Ἀνέφερε κάτι παρόμοιο στό ἐπόμενο κεφάλαιο τοῦ Ἰωάννη. Διαβάσετε, σὰς παρακαλῶ, τὸ ἐδάφιο Ἰωάννης 7: 16;

- Ἑλένη: «Τότε ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπάντησε καί εἶπε: “Αὐτὰ πού διδάσκω ἐγὼ δὲν εἶναι δικά μου, ἀλλὰ εἶναι ἐκείνου πού μέ ἔστειλε”».

- Χριστίνα: Τί βλέπετε ἐδῶ; Δίδασκε ὁ Ἰησοῦς δικές του ἀπόψεις;

- Ἑλένη: Ὅχι, εἶπε ὅτι οἱ διδασκαλίες του εἶναι Ἐκείνου πού τὸν ἔστειλε.

- Χριστίνα: Σωστά. Καί πάλι, προκύπτουν τὰ ἐρωτήματα: «Ποῖός ἔστειλε τὸν Ἰησοῦ; Καί ποῖός τοῦ ἔδωσε τίς ἀλήθειες πού δίδασκε»; Δὲν θὰ ἦταν ἄραγε Ἐκεῖνος μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ; Ἄλλωστε, αὐτός πού στέλνει κάποιον εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἀπεσταλλένο.

- Ἑλένη: Ἐνδιαφέρον. Δὲν εἶχα ξαναδιαβάσει αὐτὴ τὴν περικοπή.

- Χριστίνα: Δεῖτε ἐπίσης τὰ λόγια τοῦ Ἰη-

σου στό ἐδάφιο Ἰωάννης 14:28: «Ἀκούσατε ὅτι σᾶς εἶπα: Φεύγω καί ἔρχομαι πίσω σέ ἐσᾶς. Ἄν μέ ἀγαπούσατε, θά χαιρόσασταν πού πηγαινῶ στόν Πατέρα, ἐπειδή ὁ Πατέρας εἶναι μεγαλύτερος ἀπό ἐμένα». Πῶς νομίζετε, λοιπόν, ὅτι θεωροῦσε ὁ Ἰησοῦς τόν ἑαυτό του σέ σχέση μέ τόν Πατέρα;

- Ελένη: Ἀπό ὅ,τι βλέπω, εἶπε πῶς ὁ Πατέρας εἶναι μεγαλύτερος ἀπό αὐτόν. Ἐπομένως, μάλλον θεωροῦσε τόν Θεό ἀνώτερο του.

- Χριστίνα: Ακριβῶς. Ἐπιπλέον, κοιτάξτε τί εἶπε στους μαθητές του, σύμφωνα μέ τό ἐδάφιο Ματθαῖος 28:18: «Μοῦ ἔχει δοθεῖ ὅλη ἡ ἐξουσία στόν οὐρανό καί στή γῆ». Ἄρα, εἶπε ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἶχε ἀνέκαθεν ὅλη τήν ἐξουσία;

- Ελένη: Ὅχι, εἶπε ὅτι τοῦ ἔχει δοθεῖ.

- Χριστίνα: Ἄν, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός, πῶς τοῦ δόθηκε περισσότερη ἐξουσία; Καί ποιός τοῦ τήν ἔδωσε;

- Ελένη: Μέ βάζετε σέ σκέψεις.

Τελειώνοντας καί τό δεύτερο μέρος αὐτῆς τῆς συζητήσεως παρατηροῦμε ὅτι ἡ κ. Ἐλένη, ἡ ὁποία ὑποδύεται τόν ρόλο τῆς μή «μάρτυρος» καί πάντοτε κατά τίς ὑποδείξεις τῆς «Σκοπιᾶς», θέτει λίγα ἐρωτήματα κάνοντας ὅτι δέν πείθεται εὐκόλα, προκαλεῖ τήν κ. Χριστίνα, τήν ἐπισήμως «μάρτυρα», νά παραθέσει ὀλόκληρο τό ὑλικό πού διαθέτει ἡ «Σκοπιᾶ», ὥστε ὁ ἀναγνώστης νά ἀρχίσει καί ἐκεῖνος νά δείχνει ἐνδιαφέρον γιά τήν εξέλιξη τῆς ὅλης παρουσίας.

Καί συνεχίζει τό ὄργανο τῆς «Σκοπιᾶς».

Σέ ποιόν μιλοῦσε;

- Χριστίνα: Ὑπάρχει καί κάτι ἄλλο πού δέν βγάζει νόημα ἂν ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὄντως ὁ Θεός.

- Ελένη: Ποιό πράγμα;

- Χριστίνα: Αὐτό πού διαβάζουμε σχετικά μέ τό βάφτισμά του. Προσέξτε τί λένε τά ἐδάφια Λουκᾶς 3:21, 22. Τά διαβάζετε, σᾶς παρακαλῶ;

- Ελένη: «Ἀφοῦ, λοιπόν, βαπτίστηκε ὁλος ὁ λαός, βαπτίστηκε καί ὁ Ἰησοῦς καί, καθώς προσευχόταν, ἀνοιξε ὁ οὐρανός καί κατέβηκε πάνω τό ἅγιο πνεῦμα μέ σωματική μορφή σάν περιστέρι, καί μιά φωνή ἦρθε ἀπό τόν οὐρανό: “ Ἐσύ εἶναι ὁ Γιός μου ὁ ἀγαπητός· σέ ἔχω ἐπιδοκιμάσει”».

- Χριστίνα: Παρατηρήσατε τί ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώσω βαπτιζόταν;

- Ελένη: Προσευχόταν.

- Χριστίνα: Ναι. Ὅποτε, λογικά ἀναρωτιόμαστε: Ἄν ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός, σέ ποιόν προσευχόταν;

- Ελένη: Καλή ἐρώτηση. Θά ρωτήσω τόν πνευματικό μου.

- Χριστίνα: Ἐπίσης, θά εἶδατε ὅτι, ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε ἀπό τό νερό, κάποιος μίλησε ἀπό τόν οὐρανό. Προσέξατε τί εἶπε;

- Ελένη: Ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Γιός Του, ὅτι τόν ἀγαποῦσε καί ὅτι τόν ἐπιδοκίμαζε.

- Χριστίνα: Ακριβῶς. Ἄν, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός, ποιός εἶπε αὐτά τά λόγια ἀπό τόν οὐρανό;

- Ελένη: Δέν τό εἶχα σκεφτεῖ ποτέ αὐτό.

Στό τρίτο αὐτό μέρος τοῦ διαλόγου τῶν δύο «μαρτύρων τῆς Σκοπιᾶς» ἐμφανίζεται πλέον ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς ἐταιρίας νά παρουσιάσει τόν Ἰησοῦ Χριστό ἕνα κατώτερο πρόσωπο ἀπό τόν Πατέρα. Ὅπου ἡ στάση τῆς Ἐλένης γίνεται ἐμφανῆς ἀκόμη καί σέ ἕναν ἀπλό ἀναγνώστη. Ἀκολουθεῖ τίς διδασκαλίες τῆς ἐταιρίας, δέν ἐκφράζει τήν προσωπική της θέση, ἀλλά ἐπαναλαμβάνει πάλι «θά ρωτήσω τόν πνευματικό μου».

Μέ αὐτό τόν τρόπο θέλει ἡ «Σκοπιᾶ» νά παρουσιάσει τούς Χριστιανούς ὡς μή γνωρίζοντες τήν πίστη τους, ἀλλά γιά τόσο σοβαρά θέματα ὅπως ἡ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποποιοῦνται τήν προσωπική τους μαρτυρία, ὅπως ἡ κ. Ἐλένη καί ἀναφέρονται πάλι στόν πνευματικό.

Στή συνέχεια, ἀφοῦ ἡ «μάρτυς» χρησιμοποίησε καί ἄλλα δῆθεν σχετικά καί

ἀποδεικτικά ἐδάφια γιά τίς κακοδοξίες της, καταλήγει στόν ἐπιδιωκόμενο στόχο, ὅτι δηλαδή ὁ Ἰησοῦς εἶναι μικρότερος τοῦ Πατέρα του, ὁ ὁποῖος ἔχει περισσότερη ἐξουσία:

Τί ἔλεγαν οἱ Πρῶτοι Ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ;

- Χριστίνα: ... θά ἤθελα νά σᾶς ἀναφέρω ἄλλο ἓνα σημεῖο Ἄν ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὄντως ὁ Θεός δέν θά περιμένατε νά τό ἔχουν πεῖ ξεκάθαρα οἱ μαθητές του;

- Ελένη: Λογικά, ναι.

- Χριστίνα: Πουθενά, ὅμως, στή Γραφή δέν διαβάζουμε ὅτι δίδαξαν κάτι τέτοιο. Ἀντίθετα, προσέξτε τί ἔγραψε ἓνας ἀπό τούς πρώτους ἀκολουθούς του, ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στό ἐδάφιο Φιλιππησίους 2:9, περιγράφει τί ἔκανε ὁ Θεός μετά τό θάνατο καί τήν ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ: «Ὁ Θεός τόν ἐξύψωσε [τόν Ἰησοῦ] σέ ἀνώτερη θέση καί τοῦ ἔδωσε μέ καλοσύνη τό ὄνομα πού εἶναι πάνω ἀπό κάθε ἄλλο ὄνομα». Τί ἔκανε, λοιπόν, ὁ Θεός γιά τόν Ἰησοῦ;

- Ελένη: Τόν ἐξύψωσε σέ ἀνώτερη θέση.

- Χριστίνα: Ὡραῖα. Ἄν, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἴσος μέ τόν Θεό προτοῦ πεθάνει, καί μετά Ἐκεῖνος τόν ἐξύψωσε σέ ἀνώτερη θέση, δέν θά βρισκόταν ὁ Ἰησοῦς πάνω ἀπό τόν Θεό; Πῶς γίνεται νά εἶναι κάποιος ἀνώτερος ἀπό τόν Θεό;

- Ελένη: Δέν γίνεται. Εἶναι ἀδύνατον.

- Χριστίνα: Συμφωνῶ. Μέ βάση, λοιπόν, ὅλες αὐτές τίς ἀποδείξεις, θά λέγατε πῶς ἡ Γραφή διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός.

- Ελένη: Μᾶλλον ὄχι. Ἡ Γραφή λέει ὅτι εἶναι ὁ Γιός τοῦ Θεοῦ.

- Χριστίνα: Ἀκριβῶς. Θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω, ὅμως, ὅτι οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά τρέφουν μεγάλο σεβασμό γιά τόν Ἰησοῦ. Πιστεύουμε ὅτι, πεθαίνοντας ὡς ὁ Ὑποσχόμενος Μεσσίας, ἄνοιξε τό δρόμο γιά νά σωθοῦν ὅλοι οἱ πιστοί ἄνθρωποι.

- Ελένη: Καί ἐγώ τό πιστεύω.

- Χριστίνα: Τότε ἴσως ἀναρωτιέστε: «Πῶς

θά δείξουμε στόν Ἰησοῦ τήν ἐκτίμησή μας γιά τό ὅτι ἔδωσε τή ζωή του γιά ἐμᾶς»;

- Ελένη: Ἀκούγεται ἐνδιαφέρον.

- Χριστίνα: Τί θά λέγατε νά ξαναπεράσω τήν ἄλλη ἐβδομάδα, τέτοια ὥρα, καί νά δοῦμε μαζί τήν ἀπάντηση τῆς Γραφῆς. Θά εἴστε στό σίτι;

- Ελένη: Ναι, ἐδῶ θά εἶμαι».

Στό τελευταῖο αὐτό μέρος τοῦ διαλόγου ἔχει ἐπιτύχει ἡ «Σκοπιά» νά περάσει τή διδασκαλία της, ὅτι, ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι Θεός. Γιά νά γίνει αὐτό ἀποδεκτό ἐπικαλεῖται τήν Ἁγία Γραφή, λέγοντας ὅτι: «πουθενά στή Γραφή δέν διαβάζουμε ὅτι οἱ ἀπόστολοι δίδαξαν κάτι τέτοιο», καί συνεχίζοντας λέει: «Μέ βάση λοιπόν ὅλες αὐτές τίς ἀποδείξεις, θά λέγατε πῶς ἡ Γραφή διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός»; Καί ἡ ἀπάντηση στήν ὁποία θέλει νά φθάσει: «μᾶλλον ὄχι».

Ὅπως γνωρίζουμε, ἡ ἐταιρία ἀλλοιώνει τά ἐδάφια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, παραποιεῖ τό νόημά τους καί ψεύδεται. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δέν ἀναφέρει πουθενά ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Θεός «οὔτε οἱ ἀπόστολοι δίδαξαν κάτι τέτοιο».

Ὅμως, ἡ Ἁγία Γραφή γιά μιά ἀκόμη φορά διαψεύδει τίς διδασκαλίες τῆς «Σκοπιάς». Ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη προφητεύεται ἡ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: Ἡσαΐας θ' 6: «Διότι παιδίον ἐγεννήθη εἰς ἡμᾶς, υἱός ἐδόθη εἰς ἡμᾶς καί ἡ ἐξουσία θέλει εἶσθε ἐπί τόν ὦμον αὐτοῦ· καί τό ὄνομα αὐτοῦ θέλει καλεσθῆ, Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἄρχων εἰρήνης».

Ζαχαρίας ιβ' 10: «Καί θέλω ἐκχέει ἐπί τόν οἶκον Δαβίδ καί ἐπί τούς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ πνεῦμα χάριτος καί ἰκεσιῶν καί θέλουσι ἐπιβλέπει πρός ἐμέ τόν ὁποῖον ἐξεκέντησαν». Τό ἴδιο ἐδάφιο διαβάζουμε καί στήν Καινή Διαθήκη Ἰωάν. α' 7: «Ὁψονται εἰς ὄν ἐξεκέντησαν».

Ο εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ἀρχίζει τὸ εὐαγγέλιό του ὡς ἐξῆς: «*Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρά τῷ Θεῷ καὶ Θεός ἦτο ὁ Λόγος...*». Καὶ στήν Α' Ἐπιστολή του ε' 20 γράφει: «*Ἐξεύρομεν ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νόησιν διὰ νά γνωρίζωμεν τόν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος*».

Ὁ ἀπόστολος Ἰούδας στήν ἐπιστολή του ἐδάφιο 4 ἐπισημαίνει: «*... καὶ τόν μόνον Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀρνούμενοι*».

Καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στήν πρὸς Ρωμ. θ' 5: «*τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθη ὁ Χριστός τό κατά σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν*».

Ἐπίσης, στήν Α' Τιμ. γ' 16 λέει: «*Καὶ ἀναντιρρήτως τό μυστήριον τῆς εὐσεβίας εἶναι μέγα· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι ἐφάνη εἰς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τόν κόσμον ἀνελήφθη ἐν δόξῃ*».

Στίς Πράξεις κ' 28 διαβάζομε: «*Προσέχετε λοιπόν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς ὄλον τό ποιμνιον, εἰς τό ὁποῖον τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, σᾶς ἔθεσεν ἐπισκόπους διὰ νά ποιμαίνητε τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος*».

Ὅμως, γνωρίζομε πολύ καλά ὅτι τό αἶμα στό Σταυρό τό προσέφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Δηλαδή ὁ Θεός προσέλαβε σάρκα καὶ ἔχυσε τό αἶμα Του ὡς ἄνθρωπος. Αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού δέν διδάσκει ἡ «Σκοπιά», ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔχει δύο φύσεις, μία ἀνθρώπινη καὶ μία Θεία. Ἄλλοτε ὁμιλεῖ ὡς ἄνθρωπος καὶ ἄλλοτε ὡς Θεός. Ἡ «Σκοπιά» γιὰ νά «ἀποδείξει» ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξε μόνον ἄνθρωπος ἐπικαλεῖται τοὺς λόγους του: «*Ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστί*» καὶ ὅταν ὁ Ἰησοῦς λέει: «*ὄχι τό δικό μου θέλημα, ἀλλά τό δικό σου*».

Γράφει ἡ «Σκοπιά» στό βιβλίο της «Γνώση» σσ. 62, 69: «*Μονογενής = τόν δημιουργή*

*γησε ἀπ' εὐθείας. Κατά τόν θάνατό του ὁ Ἰησοῦς παρέδωσε τήν ἀνθρώπινη ζωὴ του γιὰ πάντα. Ἡ σωτηρία μας δέν ἦταν ὁ πῖο σπουδαῖος λόγος, πού ἔζησε καὶ πέθανε ὁ Ἰησοῦς στή γῆ». Ὑπάρχει καὶ συνέχεια στίς ἀσεβεῖς διδασκαλίες τῆς ἐταιρίας. Στό βιβλίο «Πλούτη» σελ. 22 γράφει: «*Γιατί ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στή γῆ; Ὁ κυριώτερος λόγος δίδεται ὑπὸ τῶν Γραφῶν, ἦτο διὰ νά διεκδικήσει τό ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά. Ὁ δευτερεύων νά λυτρώσῃ τό ἀνθρώπινο γένος*». Καὶ στό βιβλίο «Διεκδίκησις», τόμος Α' σελ. 279 λέει: «*Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μέγας σφαγέας καὶ τώρα περιζώνεται τήν μάχαιρά του καὶ ἐλαύνει νικηφόρος εἰς τόν πόλεμον*».*

Ὁ «πιστός καὶ φρόνιμος δούλος» στοχεύει στήν ἀπογύμνωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τήν Θεότητά Του. Γιὰ τόν λόγο αὐτό κηρύττει ὅλες αὐτές τίς ἀντιχριστιανικές δοξασίες της, πού ὄχι μόνον εἶναι ψευδεῖς καὶ ἐκτός Ἁγίας Γραφῆς, ἀλλὰ προσβάλλουν τοὺς Χριστιανούς, ἐφ' ὅσον στρέφονται ἐναντίον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεώς μας καὶ δηλητηριάζουν ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, τὰ γνωστά θύματα τῆς «Σκοπιᾶς».

Ὁ «δούλος» παρουσιάζει τόν Χριστό ὡς τό πρῶτο κτίσμα τοῦ Πατρός, τό παράλληλο τοῦ Ἀδάμ, ἕναν Ἰησοῦ τέλειο ἄνθρωπο, τίποτα λιγότερο καὶ τίποτα περισσότερο. Αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τόν ὁποῖο κηρύττει ἡ «Σκοπιά», ὅπως διαβάσαμε ἀπὸ τὰ κείμενά της. Ὅμως, αὐτός ὁ Χριστός τῆς «Σκοπιᾶς» εἶναι δικό της κατασκευάσμα, κάτι πού δέν εἶναι ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας τῶν Χριστιανῶν. Δέν εἶναι ὁ «Σηλῶ» τῶν προφητῶν, ὁ «Ἐμμανουήλ» τοῦ Ἰσαΐα, ὁ «Γιαχβέ» ὅλης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὅπως τόν ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, ὁ μέγας Θεός τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ «Χριστός τῆς Σκοπιᾶς» δέν εἶναι ὁ Θεός, τόν Ὅποῖον ἀναγνωρίζει ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς καὶ ἀναφωνεῖ «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ ΚΑΙ ΜΑΣΟΝΙΑ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(β' μέρος)

Τό 1885 ό Ντόυλ παντρεύτηκε τή Louisa Hawkins, αδελφή ενός από τούς άσθενείς του. Έζησε μαζί της 21 χρόνια κι απέκτησαν δύο παιδιά. Τελικά, ή Louisa πέθανε από φυματίωση τό 1906 κι ό Ντόυλ ξαναπαντρεύτηκε τήν επόμενη χρονιά τή Jean Elizabeth Leckie μέ τήν όποία απέκτησε άλλα τρία παιδιά. Η Jean πέθανε στό Λονδίνο τό 1940.

Τό 1890 ό Ντόυλ σπουδάζει όφθαλμολογία στή Βιέννη και στή συνέχεια μετακομίζει στό Λονδίνο, μέ στόχο τήν άσκηση τής νέας του ειδικότητας. Όμως, όπως δηλώνει και στήν αυτοβιογραφία του, ούτε ένας άσθενής δέν πέρασε τό κατώφλι του ιατρείου του. Αυτό του έδωσε περισσότερο χρόνο για γράψιμο, μέ αποτέλεσμα οί ιστορίες του Σέρλοκ Χόλμς -τόν όποιο παρουσίασε για πρώτη φορά στό μυθιστόρημα «Σπουδή σε έντονο κόκκινο» (Study In Scarlet), τό 1887, νά αποκτήσουν ένα φανατικό κοινό. Ωστόσο, παρ' όλη τή συγγραφική επιτυχία, ό Ντόυλ κατατρεχόταν απ' τήν ιδέα ότι ό Χόλμς τόν παρεμπόδιζε από του νά ασχοληθεί μέ σημαντικότερα έργα και ειδικά μέ τά ιστορικά του μυθιστορήματα. Έτσι αποφασίζει νά δώσει ένα τέλος στόν ήρωά του και τό 1893, ό Χόλμς και ό καθηγητής Μοριάρτυ (Moriarty) -ό έχθρός και ανταγωνιστής του Χόλμς- βρίσκουν μαζί τόν θάνατο στους καταρράκτες Ράιχενμπαχ (Reichenbach Falls, Βέρνη, Έλβετία), στό μυθιστόρημα «Τό τελευταίο πρόβλημα». Η εξέλιξη όμως αυτή πυροδότησε μιá απρόβλεπτη δημόσια κατακραυγή. Έτσι ό Ντόυλ εξαναγκάζεται νά επαναφέρει τόν ήρωά του τό 1901, στό

μυθιστόρημα «Τό σκυλί του Baskervilles». Έκτοτε ό Σέρλοκ Χόλμς διέγραψε σταθερή πορεία, εμφανιζόμενος συνολικά σε 56 διηγήματα και 4 μυθιστορήματα, αλλά και σε πολλά μυθιστορήματα και ιστορίες άλλων συγγραφέων.

Ό Κόναν Ντόυλ ασχολήθηκε και μέ τήν πολιτική. Περιπετειώδης έξ ιδιοσυγκρασίας, κατετάγη ως έθελοντής στόν πόλεμο των Μπόερς¹, τό 1900, και υπηρέτησε στή Νότιο Αφρική ως διοικητικό προσωπικό στό νοσοκομείο Langman Field. Μετά τόν πόλεμο των Μπόερς και τήν καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου από όλο τόν κόσμο, λόγω τής απαράδεκτης αποικιοκρατικής συμπεριφοράς των Βρετανών, ό Ντόυλ συγγράφει ένα φυλλάδιο μέ τίτλο «Ό πόλεμος στή Νότιο Αφρική: Αίτια και διεξαγωγή του» (The War in South Africa: Its Cause and Conduct), όπου ώραιοποιεί τόν ρόλο του Ηνωμένου Βασιλείου στόν πόλεμο των Μπόερς, τό όποιο μεταφράστηκε εύρύτατα. Επίσης, τό 1900 συνέγραψε και τό βιβλίο «Ό μεγάλος πόλεμος των Μπόερς» (The Great Boers War). Η συγγραφή αυτού του πρώτου φυλλαδίου, πιστεύεται ότι είχε σαν αποτέλεσμα τήν ανακήρυξη του Ντόυλ σε ίππότη, τό 1902, και τόν διορισμό του μέ τό όφίκιο του «Αναπλη-

1. Πολεμικές επιχειρήσεις τής Βρετανικής αποικιοκρατίας εις βάρος των Ολλανδικής καταγωγής πληθυσμών τής Νοτίου Αφρικής (1879-1915). Μέ τό όνομα Μπόερς (Boers) ύποδηλώνονταν αρχικά οί απόγονοί των πρώτων κτηνοτρόφων που μιλούσαν τή γλώσσα Αφρικάανς στά σύνορα του ανατολικού ακρωτηρίου στή Νότιο Αφρική κατά τόν 18ο αιώνα. Βλ. και http://en.wikipedia.org/wiki/Second_Boer_War. Στούς πολέμους αυτούς είχε πρωταγωνιστικό ρόλο κι ό Λόρδος Robert Baden-Powell, απ' όπου και έμπνεύστηκε τή δημιουργία του Προσκοπισμού.

ρωτή Ὑπολοχαγοῦ τοῦ Surrey» (Deputy-Lieutenant of Surrey)².

Δύο φορές, στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰῶνα, προσπάθησε νά ἐκλεγεῖ βουλευτής μέ τό «Φιλελεύθερο Ἐνωτικό Κόμμα» (Liberal Unionist Party), χωρίς ἐπιτυχία. Συγχρόνως συμμετείχε στήν ἐκστρατεία γιά τή μεταρρύθμιση τοῦ κράτους τοῦ Κονγκό, τό ὁποῖο βρισκόταν ὑπό τήν ἐπιρροή τῶν Βέλγων καί συνέγραψε τό 1909 ἕνα μεγάλο σχετικό φυλλάδιο. Γενικά, οἱ ἐπιλογές του ὑπῆρξαν πάντοτε εὐθυγραμμισμένες μέ τήν ἀποικιοκρατική πολιτική τῆς Μ. Βρετανίας. Ἡ ἐνασχόληση τῆς περιόδου ἐκείνης μέ τήν Ἀφρική, ὑπῆρξε καί ἡ ἔμπνευση γιά τό μυθιστόρημά του «Ὁ χαμένος κόσμος» (The Lost World), τό 1912.

Μετά τόν θάνατο τῆς συζύγου του Λουίζας, τό 1906, τόν θάνατο τοῦ γιοῦ του Κίνγκσλεϋ, λίγο πρὶν τό τέλος τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου καί τούς θανάτους τοῦ ἀδελφοῦ του Ἄϊνες, τῶν δύο κουνιάδων του καί δύο ἀνηψιῶν του, λίγο μετά τόν πόλεμο, ὁ Ντόουλ βυθίστηκε σέ κατάθλιψη. Πίστεψε ὅτι θά βρεῖ στήριξη στόν πνευματισμό³ -στόν ὁποῖο εἶχε ἐμπλακεῖ ἀπό τό 1885- καί τίς ὑποσχέσεις του γιά τή συνέχεια τῆς ὑπαρξῆς μετά θάνατον. Ἀκόμη, ἐνεπλάκη μέ τήν «Ἐθνική Ἐνωση Πνευματιστῶν» (Spiritualists' National Union)⁴, πού ὑποτίθεται ὅτι «ἀποδέχεται τίς διδασκαλίες καί τό παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τή Ναζαρέτ» καί ὑπῆρξε μέλος τῆς παραφυσικῆς ὀργάνωσης «Λέσχη τῶν Φαντασμάτων» (The Ghost Club)⁵, πού ἐστιάζεται στή δῆθεν ἐπιστημονική μελέτη τῶν ὑποτιθέμενων παραφυσικῶν δραστηριοτήτων, μέ στόχο τήν ἀπόδειξη ἢ διάψευση τῆς ὑπαρξῆς παραφυσικῶν φαινομένων.

2. Τιμητικός τίτλος στό Ἡνωμένο Βασίλειο, στήν ὑπηρεσία τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης. Βλ. καί <http://www.surreylieutenancy.org/deputylieutenant.html>

3. Βλ. καί περιοδικό «Διάλογος» τ. 55, σσ. 21-29.

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Spiritualists%27_National_Union

5. http://en.wikipedia.org/wiki/The_Ghost_Club

Προϊόντα τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι τό βιβλίο του «Ὁ Ἐρχομός τῶν Νεράϊδων» (The Coming of the Fairies), τό 1921, ὅπου φαίνεται προφανῶς πεπεισμένος γιά τήν γνησιότητα τῶν πέντε φωτογραφιῶν τῶν «Νεράϊδων τοῦ Cottingley» (Cottingley Fairies)⁶, πού ἀποδείχθηκαν φάρσα λίγες δεκαετίες ἀργότερα. Ὁ Ντόουλ ἀναπαράγει στό βιβλίο του τό θέμα καί προσπαθεῖ νά θεμελιώσῃ τά σχετικά μέ τή φύση καί τήν ὑπαρξη νεράϊδων.

Δεύτερο ἔργο τῆς περιόδου ἐκείνης εἶναι τό μυθιστόρημα «Ἡ Χώρα τῆς Ὀμίχλης» (The Land of Mist), τό 1926, μέ τό γνωστό ἥρώα του, καθηγητή Challenger.

Σ' ἕνα ἀκόμη βιβλίο του, τό «Ἡ Ἱστορία τοῦ Πνευματισμοῦ» (The History of Spiritualism), τό 1926, ὁ Ντόουλ ἐξαίρει τά «ψυχικά» φαινόμενα καί τήν «ὑλοποίηση πνευμάτων», πού «παρήγαγαν» τά διάσημα, στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰῶνα, διάμεσα (μέντιουμ) Eusapia Palladino⁷ καί Mina (Margery) Crandon⁸.

Μία ἀκόμη διασημότητα τῆς ἐποχῆς του, μέ τήν ὁποία διατήρησε ὁ Ντόουλ δυνατή, ἀλλά σύντομη φιλία, ὑπῆρξε καί ὁ Χάρι Χουντίνι (Harry Houdini)⁹, ὁ κασκαντέρ, «Ἀμερικανός μάγος», πού ὑπῆρξε φανατικός ἀντίπαλος τοῦ πνευματιστικοῦ κινήματος τῆς δεκαετίας τοῦ 1920, ἀποκαλύπτοντας πολλές ἀπό τίς ἀπάτες τοῦ χώρου. Παρ' ὅτι ὁ Χουντίνι ἐπέμενε ὅτι στόν πνευματισμό χρησιμοποιοῦνταν παραπλάνηση καί ἐξαπάτηση, ὁ Ντόουλ ἦταν πεπεισμένος ὅτι κι ὁ

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Cottingley_Fairies. Τό ἱστορικό ἀναφέρεται στήν περίπτωση τῶν Elsie Wright καί Frances Griffiths, ἐξαδέλφων, 16 καί 10 ἐτῶν ἀντίστοιχα, κατοίκων τοῦ Cottingley, πλησίον τοῦ Bradford Ἀγγλίας, πού τό 1917 ἔστησαν μία φάρσα τραβώντας 5 φωτογραφίες, ὅπου περιελάμβαναν «νεράϊδες», εἰκόνες τυπωμένες καί κομμένες, ἀπό χαρτόνι. Τό θέμα ἔτυχε μεγάλης δημοσιότητας καί ἐκμετάλλευσης ἀπό διάφορους κύκλους καί ἀπασχόλησε ἐπί ἔτη τήν κοινή γνώμη τῆς ἐποχῆς.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Eusapia_Palladino

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Mina_Crandon

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Harry_Houdini

Ίδιος ό Χουντίνι κατείχε ύπερφυσικές δυνάμεις, μιά άποψη πού παρουσίασε στό βιβλίό του «Τό Χείλος του Άγνώστου» (The Edge of the Unknown), τό 1931, μετά τόν θάνατο του κασκαντέρ. Η έπιμονή του Ντόουλ ύπέρ του πνευματισμού και ή δημόσια αντίπαράθεσή του μέ τόν Χουντίνι ύπῆρξε και τό τέλος τῆς φιλίας τῶν δύο άνδρῶν.

Η τόση άφοσίωση και έμμονή του Ντόουλ στόν πνευματισμό, ύπῆρξε προφανῶς και τό κίνητρο για τήν ένταξή του στόν Έλευθεροτεκτονισμό¹⁰. Το ένδιαφέρον του τοποθετείται μεταξύ τῶν ετών 1885 και 1888, όταν συμμετείχε σε μία σειρά πνευματιστικῶν συνεδριῶν (Seance) στό σπίτι ενός τῶν ασθενῶν του. Άν και ό Ντόουλ ύπῆρξε έξ αρχῆς κριτικός και ὡς πρὸς τό «τελετουργικό» τυπικό κι ὡς πρὸς τή νοημοσύνη τῶν συμμετεχόντων, τελικά παγιδεύτηκε και τό 1887 προσχώρησε στη μασονία, αλλά και στην «Έταιρεία Ψυχικῶν Έρευνῶν» (Society for Psychical Research), διακηρύσσοντας πλέον δημόσια τό ένδιαφέρον του για τόν άποκρυφισμό¹¹.

Η εισδοχή του έγινε στη «Στοά Φοίνιξ, Άρ. 257» (Phoenix Lodge No 257) στις 26 Ιανουαρίου 1887, στό Southsea του Hampshire, σε ηλικία 27 ετών. Ο όρθολογισμός και ή περιέργειά του, καθώς και ό άρνητισμός, πού προφανῶς κουβαλούσε μέσα του από τά παιδικά κι έφηβικά του χρόνια κοντά στους Ίησουίτες, ύπῆρξαν οι κύριες αιτίες τῆς έμπλοκῆς του.

Είναι λογικό νά ύποθέσουμε ότι ό Ντόουλ προσῆλθε στη μασονία έλπίζοντας νά ανακαλύψει στοιχεῖα για τόν πνευματισμό πού του ἦταν ἤδη έμμονη ιδέα. Έτσι διῆλθε γρήγορα τούς βαθμούς τῆς «Συμβολικῆς Στοᾶς». Σε ένα μήνα διῆλθε τόν βαθμό του «Έταίρου», ένῶ τόν επόμενο μήνα «ἠγέρθη» στό βαθμό του «Διδασκάλου».

Παρά τήν άστραπιαία άνέλιξη του στη μασονία, ό Ντόουλ δέ βρῆκε εκεί άμεσα τά άποκρυφιστικά δεδομένα πού περίμενε, καθώς οι τρεις πρώτοι βαθμοί είναι βαθμοί πειραματισμού και προσαρμογῆς στις τεκτονικές διδασκαλίες, στις τελετουργίες και τις δοξασίες, όπου ό μνημένος συνηθίζει στα σύμβολα και στα τυπικά κι αν είναι δεκτικός, παραμένει, αν όχι άποχωρεῖ¹² ἢ μένει στάσιμος ες αεί.

Έτσι, δέν δραστηριοποιήθηκε εκεί περισσότερο και τό 1889 άπεχώρησε από τή Στοά. Άς αναζητήσουμε τήν αιτία...

Τό 1888 ό Ντόουλ εξέδωσε τό τρίτο του μυθιστόρημα «Τό μυστήριο του Cloomber» (The Mystery Of Cloomber)¹³. Ήταν τό πρώτο μυθιστόρημά του μέ άκρως παραφυσική (paranormal) ύπόθεση, σχετική μέ τή μεταθανάτια εκδίκηση τριῶν Βουδιστῶν μοναχῶν. Ήταν τό πρώτο του μυθιστόρημα μέ συγκεκριμένες αναφορές στόν πνευματισμό και ή διάψευση τῆς έλπίδας του νά βρεῖ καιρία άποκρυφιστικά στοιχεῖα στις τελετουργίες τῶν τριῶν πρώτων βαθμῶν τῆς μασονίας, πού θά εἶχαν πρακτική εφαρμογή στη συγγραφή του. Έτσι εξηγείται και ή παραίτηση τό 1889, πού ὅμως δέν ύπῆρξε και τό τέλος τῆς τεκτονικῆς του καριέρας, καθώς συνέχισε νά συμμετέχει σε διάφορες Στοές ὡς αδελφός «έν ὕπνω» μέχρι τήν επανένταξή του στη Στοά τῆς εισδοχῆς του, τό 1902. Έκτοτε, έλαβε διάφορες διακρίσεις πριν τήν τελική άποχώρησή του από τόν Έλευθεροτεκτονισμό, τό 1911.

Εἶχε προηγηθεῖ, κατά τήν παραμονή του στη Νότιο Αφρική, τό 1900, ή έντονη δραστηριοποίησή του υπό τήν τεκτονική του ιδιότητα. Διαβάζουμε στό έντυπο «Masonic Illustrated» («Τεκτονικά Εικονογραφημένα»), σχετικά: «Έν μέσω διεξαγωγῆς του

10. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Freemasons#D

11. <http://www.freemasons-freemasonry.com/beresiner10.html>

12. Αρχιμ. Γρηγορίου Κωνσταντίνου, «Μασονία: Θρησκεία; Αίρεση; ή Φιλανθρωπικό Σωματεῖο;» και http://antiairetikos.blogspot.gr/2012/07/blog-post_22.html

13. http://en.wikipedia.org/wiki/The_Mystery_of_Cloomber

πολέμου, αυτός (ό Κόναν Ντούλ) συμμετείχε στην άξεχαστη “Προσωρινή Στοά” στο Bloemfontein μαζί με τον αδελφό Ράντγιαρντ Κίπλινγκ». Όμως η συμμετοχή αυτή άμφισβητήθηκε αργότερα.

Μέ την επιστροφή του στην Αγγλία, τό 1901, σέ μία σειρά διαλέξεων, πού δόθηκαν στή Σκωτία, ό Ντούλ έγκωμιάζει τίς δραστηριότητες τών μασόνων στόν πόλεμο τής Αφρικής. Τό ίδιο συνέβη καί όταν ή στοά του Έδιμβούργου, Αρ. 1, του Σκωτικού τύπου (Lodge of Edinburgh, No 1) τόν άνακήρυξε τιμητικό μέλος της.

Πέραν τών άνωτέρω, ό Ντούλ προβάλλει τόν Έλευθεροτεκτονισμό μέ ποικίλους τρόπους στή συγγραφή του, χωρίς οί άναφορές αυτές νά άφορούν όλες τόν Sherlock Holmes.

Στό μυθιστόρημα «Η Κοιλάδα του Φόβου»¹⁴ (The Valley of Fear), τό 1915, γίνεται άναφορά στό «Αρχαίο Τάγμα τών Freemen» ή «Στοά Scowers, Αρ. 341» (The Scowers Lodge No 341) στήν κοιλάδα Vermissa τών Η.Π.Α.

Άλλες άναφορές ύπάρχουν στό μυθιστόρημα «Ο Χαμένος Κόσμος» (The Lost World) τό 1912, καί στό μυθιστόρημα «Η Χώρα τής Ομίχλης» (The Land of Mist), τό 1926, όπου ό Καθηγητής Challenger, χαρακτηρίζοντας ύποτιμητικά έναν άλλο χαρακτήρα του βιβλίου, έπιγραμματικά άναφέρει: «Είναι ένας άπ’ αυτούς πού περιπλανώνται στά σκοτεινά όρια τής μασονίας, μιλώντας ψιθυριστά κι εύλαβούμενοι μυστήρια, όπου μυστήρια δέν ύφίστανται. Αντίθετα, ό πνευματισμός, μέ τά τόσο ζωντανά καί ύπέροχα μυστήριά του, είναι γι’ αυτόν κάτι τό άνάξιο, επειδή έφερε παρηγοριά στόν άπλό άνθρωπο. Άρέσκεται στό νά διαβάσει κείμενα πάνω στό Palladian Cultus¹⁵, τόν

14. «Άπαντα Σέρλοκ Χόλμς», Έκδ. Σύγχρονοι Όρίζοντες, σσ. 377-468.

15. Σύστημα νεοσατανισμού διαμορφωμένο από τόν άποκρυφιστή Albert Pike κ. ά. Βλ. καί <http://www.sacred-texts.com/evil/dwf/dwf04.htm>

«Αρχαίο καί Αποδεδειγμένο Σκωτικό Τύπο» καί τίς μορφές του μπαφομέτ¹⁶. Ο Έλιφας Λέβι¹⁷ είναι ό προφήτης του».

Οί άνωτέρω άναφερόμενες είναι λίγες από τίς περιπτώσεις, καθώς ύπάρχουν πληθώρα άναφορές περι μασονίας καί πνευματισμού στό έργο του Σέρ Άρθουρ Κόναν Ντούλ· κάποιες έγκωμιαστικές, κάποιες ουδέτερες.

Κλείνοντας τήν έρευνά μας αυτή, διαπιστώνουμε ότι γνωστές προσωπικότητες -άλλά καί ό καθένας- εύκολα παρασύρονται κι έντάσσονται στή μασονία ή σέ παρόμοιες άποκρυφιστικές ένασχολήσεις όταν δέν έχουν ένα ισχυρό θεμέλιο κάτω άπ’ τά πόδια τους· ειδικά, αν βιώσουν μιá προβληματική παιδική ήλικία. Όμως χρειάζεται τό θεμέλιο· κι αυτό είναι μόνο ή Μία Αγία, Καθολική καί Αποστολική Έκκλησία, δηλαδή ή **Όρθοδοξία**. Τό θεμέλιο αυτό προϋποθέτει τό Άγιο Βάπτισμα καί τή βιωματική συμμετοχή στή ζωή τής Έκκλησίας.

Υπάρχουν κι άλλες χριστιανικές όμολογίες κι ύπάρχουν κι άλλες θρησκείες, αίρέσεις καί παραθρησκείες. Μία όμως είναι ή Αλήθεια, ό Χριστός, ό Ίησους Χριστός ό άπό Ναζαρέτ, πού είναι ή Κεφαλή, μέ Σώμα Του τήν Έκκλησία. Μόνο ό Χριστός σώζει καί μόνο μέσα στή Έκκλησία Του ύπάρχει ή σωτηρία. Αν τό παιδί, ακόμα άπ’ τήν κοιλιά τής μάνας του, δέν τά ζήσει όλα αυτά, είναι άμφίβολη ή εξέλιξη του στή ζωή καί πιθανή ή έμπλοκή του στόν άποκρυφισμό, στήν παραθρησκεία, στήν «άλλη θρησκεία». Οί άνθρωποι πέφτουμε· οί πτώσεις, συχνές. Όμως, ό Χριστός σώζει καί τούς πεσμένους, αρκεί νά θέλουμε νά σηκωθούμε!

16. Παγανιστική θεότητα, θεωρούμενη ότι παριστάνει τόν Σατανά. Προέρχεται από όμολογίες τών Ναϊτών, στή διάρκεια ανάκρισης τους άπό τήν Ίερά Έξέταση, τόν 14ο αιώνα. Όριστικοποιήθηκε είκαστικά άπό τόν Eliphas Levi.

17. Eliphas Levi, ψευδώνυμό του Alphonse Louis Constant (1810-1875), Γάλλου άποκρυφιστή συγγραφέα άσχολούμενου μέ τήν «τελετουργική μαγεία». Αποκαλείται καί «ό τελευταίος τών μάγων».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**ΚΔ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

(Θεσσαλονίκη, 15-10-11 έως 17-10-2011).

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου Β', με την φιλοξενία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, και με τη συμμετοχή Εντεταλμένων δέκα Ορθοδόξων Εκκλησιών και εβδομήντα πέντε Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Κρήτης και της Δωδεκανήσου, άρχισε σήμερα, 15η Οκτωβρίου έ. έ., στο Εκπαιδευτικό και Πολιτιστικό Ίδρυμα «Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς», τις εργασίες της ή «ΚΔ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας», με θέμα: «Η έλπίδα της Ορθοδόξου Εκκλησίας για την αιωνιότητα και οι πλάνες των "έσχατολογικῶν αίρέσεων"», υπό την Προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, Προέδρου της Συνοδικής Επιτροπής επί των Αίρέσεων.

Τόν άγιασμό έτέλεσε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Ιωάννης, έκπροσωπών τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Σημείωση τής Σύνταξης

Τήν ευθύνη για τίς έκφραζόμενες απόψεις στίς δημοσιευόμενες έπιστολές ή σέ σχόλια, φέρουν αποκλειστικά οί έπιστολογράφοι και οί σχολιαστές κι όχι ή Συντακτική Επιτροπή.

Θεσσαλονίκης κ. Ανθιμον και στή συνέχεια έχαιρέτησε τήν Συνδιάσκεψη ό Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Δαυΐδ, Αρχιερατικός Έπίτροπος τής Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ακολούθως άνεγνώσθησαν τά μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ορθοδόξων Εκκλησιῶν.

Τέλος, έκήρυξε τήν έναρξη τῶν εργασιῶν τής Συνδιασκέψεως ό Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Δαυΐδ.

Στήν έναρκτήρια τελετή παρέστησαν ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος και οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Γλυφάδας κ. Παῦλος, Κυθήρων κ. Σεραφείμ, Πτολεμαΐδος κ. Προτέριος (Πατριαρχείου Αλεξανδρείας) και Αιτωλοακαρνανίας κ. Κοσμᾶς.

Στό μήνυμά του πρός τήν Συνδιάσκεψη ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος, μεταξύ τῶν άλλων, ύπογράμμισε και τά έξής:

«Η ἄσαρκος παρουσία του Θεου Λόγου στην Παλαιά Διαθήκη στίς διάφορες Θεοφάνειες και ή ἔνσαρκος παρουσία Του στην Καινή Διαθήκη, ταυτοχρόνως με τή ζωογόνα παρουσία του Παναγίου Πνεύματος, αισθητοποιούν τήν παρουσία τῶν έσχάτων ως βιούμενη πραγματικότητα στό ιστορικό ένταῦθα ως "ἄρραβῶνα του Πνεύματος" (Β' Κορ. 1, 22).

Έν αντιθέσει πρός τόν Ορθόδοξο Εκκλησιαστικό τρόπο κατανοήσεως τῶν έσχάτων, δέν εΐναι ύπερβολικό νά ύποστηρίξουμε, ότι ή έσχατολογία ύπῆρξε ό κατ' έξοχήν χῶρος όπου ήδη από τά χρόνια του αρχαίου χιλιεσμου μέχρι σήμερα οδήγησε στή διατύπωση, από διάφορα πρόσωπα και κινήσεις, πλήθους κακοδόξων θεωριῶν».

Ακολούθησε ή πρώτη εισηγήση του Έλλογιμ. Αναπλ. Καθηγητου τής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., κ. Βασιλείου Τσίγκου

μέ θέμα: «Τά ἔσχατα στή θεολογία καί ζωή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας». Στήν εἰσηγήσή του ἐτόνισε, μεταξύ ἄλλων, τήν χριστοκεντρικότητα τῆς περί ἐσχάτων Ὁρθοδόξου διδασκαλίας, ἡ ὁποία συνδέει ἄρρηκτα τήν ἱστορία μέ τήν ἐσχατολογία, βάζοντας ὡς γερά θεμέλια τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Στή συνέχεια ἀναφέρθηκε στά χαρακτηριστικά τῆς χωρῆς ἱστορία Ἀνατολικῆς ἐσχατολογίας, τῆς χωρῆς ἐσχατολογία Δυτικῆς ἱστορίας καί τῆς ὑπερεσχατολογίας τοῦ Προτεσταντισμοῦ.

Τή δεύτερη ἡμέρα, 16ῆ Ὀκτωβρίου, καί ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου συνεχίστηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως.

Ὁ πρῶτος εἰσηγητής, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἐσχατολογία, τά βιβλικά δεδομένα». Ὁ εἰσηγητής ἀνέπτυξε τήν Ὁρθόδοξη ἐσχατολογία ὅπως αὐτή ἐκτίθεται μέσα στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη. Ἰδιαίτερα ἐτόνισε τόν Χριστοκεντρικό χαρακτήρα τῆς Ὁρθόδοξης ἐσχατολογίας, ὅπως αὐτή παρουσιάζεται στήν ἀρχέγονη Ἐκκλησία, στόν Ἀπόστολο Παῦλο καί τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη καί κατά τόν πρῶτο μ.Χ. αἰώνα.

Ὁ δεύτερος εἰσηγητής, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Αὐγουστῖνος Μύρου ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἐσχατολογικές πλάνες τῶν Πεντηκοστιανῶν στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας». Ὁ εἰσηγητής ἐτόνισε τή δυσκολία πού παρουσιάζεται στήν ἐσχατολογία τῶν Πεντηκοστιανῶν, ἰδιαίτερα ἔνεκα τῶν μή ἀποκρυσταλλωμένων θέσεών τους. Ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στήν κατ' αὐτούς λεγόμενη «ἀρπαγή», ἀπάντησε σέ διάφορα ἐρωτήματα πού θέτουν οἱ Πεντηκοστιανοί καί κατέληξε συμπερασματικά ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καταδικάζει τήν πεντηκοστιανή ἐσχατολογία ὡς θεραπευτικά λανθασμένη καί ἀντιγραφική.

Ὁ τρίτος εἰσηγητής, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Κωνσταντί-

νου ἀνέπτυξε τό θέμα: «Οἱ ἐσχατολογικές προσδοκίες τῶν Μορμόνων, θάνατος, κρίση, ἀνάσταση». Ὁ εἰσηγητής ἀναφέρθηκε στίς διδασκαλίες τῶν Μορμόνων περί Θεοῦ, Ἁγίας Τριάδος, ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ καί Δευτέρας Παρουσίας καί στίς διάφορες διαβαθμίσεις πού ἀναμένουν τοὺς ὀπαδοὺς κατά τή λεγόμενη «ἐξύψωσή» τους στόν κόσμο τῶν πνευμάτων.

Ὁ τέταρτος εἰσηγητής, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Λέκτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ ἐσχατολογία τῶν Ἀντβεντιστῶν τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας». Ὁ εἰσηγητής ἀναφέρθηκε στήν ἱστορική ἀφειτηρία τοῦ Ἀντβεντισμοῦ, πού συνεχίστηκε μέ τόν καθορισμό ἡμερομηνιῶν γιά τήν ἐπικείμενη ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καί τή διδασκαλία γιά τό Σάββατο. Παρουσίασε ἐπίσης τοὺς βασικούς ἄξονες τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀντβεντιστῶν καί ἀνέδειξε τό ἀσυμβίβαστό της μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί τήν ἀντίθεσή της μέ τήν ἐσχατολογία τοῦ Λουθηρανισμοῦ καί τῶν Μεταρρυθμισμένων.

Τό ἀπόγευμα, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἀκόλουθες εἰσηγήσεις:

Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός, Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ “ἐσχατολογία” τῶν “μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά”». Ὁ εἰσηγητής ἐξέθεσε τή διδασκαλία τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» περί τῆς Β' παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, τῶν «σημείων τῶν καιρῶν» καί τοῦ Ἀρμαγεδώνα, καθώς καί περί τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ἐπίσης ἀνέλυσε τήν ἔννοια τῆς «χιλιετοῦς βασιλείας», ὅπως αὐτή παρουσιάζεται ἀπό τοὺς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» ὡς γήινη πραγματικότητα.

Ὁ τελευταῖος εἰσηγητής Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Στρατηγόπουλος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Διαστρεβλώσεις τῆς ἐσχατολογίας ἀπό διάφορες ομάδες». Ὁ εἰσηγητής ἀφοῦ ἀναφέρθη-

κε σέ πληθώρα μελλοντολόγων οί όποιοι κατά καιρούς προανήγγειλαν τό τέλος του κόσμου, παρουσίασε έποπτικό ύλικό σχετικό μέ έσχατολογικές προβλέψεις.

Ακολούθησε ένημέρωση τών συνέδρων για τίς νεώτερες έξελίξεις στό διεθνές σκηνικό τών αίρέσεων και τής παραθρησκείας από τόν Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Κυριακό Τσουρό και έγιναν παρεμβάσεις Έντεταλμένων τών Ίερών Μητροπόλεων για τήν δραστηριότητά τους στίς κατά τόπους Ίερές Μητροπόλεις.

Τήν τρίτη ήμέρα, 17^η Οκτωβρίου, και μετά από έκτενη συζήτηση επί τών εισηγήσεων, ή Συνδιάσκεψη ένεκρινε όμοφώνως τά ακόλουθα Πορίσματα:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Η ΚΔ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Ορθοδόξων Έκκλησιών και Ίερών Μητροπόλεων για θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας, πού πραγματοποιήθηκε, υπό τήν αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, στό Έκπαιδευτικό και Πολιτιστικό Ίδρυμα «Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς» στή Θεσσαλονίκη, από 15 έως 17.10.2012, μέ τή φιλόξενη φροντίδα του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, Προέδρου τής Σ. Ε. επί τών Αίρέσεων και υπό τήν προεδρίαν Αυτού, μέ θέμα: «*Η έλπίδα τής Ορθοδόξου Έκκλησίας για τήν αιωνιότητα και οί πλάνες τών "έσχατολογικών" αίρέσεων*», μετά από έκτενη συζήτηση επί τών εισηγήσεων, ένεκρινε όμοφώνως τά ακόλουθα **Πορίσματα**:

1. Η διδασκαλία περί έσχάτων διαποτίζει όλόκληρη τή θεολογία και ζωή τής Ορθόδοξου Έκκλησίας και έστιάζει σέ ό,τι συνιστά τό απόλυτο, τό τελικό, τό όριστικό. Δέν είναι άλλο από τό πρόσωπο του σαρκωθέντος Υίου και Λόγου του Θεού και τήν απόλυτη κυριαρχία Του στον κόσμο. Μέ άλλα λόγια, ή Βασιλεία του Θεού αποκαλύπτεται κατά

τήν Καινή Διαθήκη στό πρόσωπο και στό έργο του Ίησου Χριστού και συνιστά ταυτόχρονα τό κεντρικό γεγονός τής επέμβασης του Θεού στήν Ίστορία. Έπομένως, τά έσχατα συνδέονται μέ τίς τρεις διαστάσεις του χρόνου, παρελθόν, παρόν και μέλλον.

2. Η Ορθόδοξη έσχατολογία δέν είναι απλώς ό λόγος για τήν άλλη ζωή, ούτε τό τελευταίο κεφάλαιο τής Άγίας Γραφής ή τής Δογματικής τής Έκκλησίας. Διαποτίζει τό σύνολο τής Άγιογραφικής διδασκαλίας και, ως έκ τούτου, τής εκκλησιαστικής και λειτουργικής ζωής, καθώς είναι προσανατολισμένη και αναζητεί από τούς πιστούς τήν ενεργό προσμονή τής έρχόμενης Βασιλείας του Θεού, τή δυναμική μεταμόρφωση και ανακαίνιση του σύμπαντος κόσμου.

3. Η έλπίδα τών έσχάτων, κατά τίς μαρτυρίες τής Άγίας Γραφής, θεμελιώνεται στό μυστήριο τής Θείας Οικονομίας, από τή δημιουργία του κόσμου, διά τής πορείας του λαού του Θεού μέσα στήν ίστορία, «έως τής συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28, 20). Κεντρικός άξονας τής χριστιανικής έλπίδας είναι ό Σταυρός και ή Άνάσταση του Χριστού, ή δέ «Ήμέρα του Κυρίου» ταυτίζεται μέ τήν αναμενόμενη Βασιλεία του Θεού.

4. Στην Ορθόδοξη Έκκλησία, τή ζωή και τή θεολογία της, όμιλούμε για «έγκαινιασθείσα» Έσχατολογία, καθώς κινούμαστε μεταξύ ενός «ήδη» και ενός «όχι ακόμη» τής Βασιλείας του Θεού. Η Ορθόδοξη περί έσχάτων διδασκαλία συνδέεται άδιασπástως και οργανικώς μέ όλόκληρο τό βιωματικό, άσκητικό, λειτουργικό και μυστηριοκεντρικό πλαίσιο τής ζωής τής Έκκλησίας, μέ στέρεη και έπαρκή θεολογική θεμελίωση τήν ένότητα, συνύφανση και συσχέτιση του έργου του Χριστού και του Άγίου Πνεύματος στήν κτίση και στήν ίστορία. Η θεολογική αυτή βάση έχει άμεσες και συγκεκριμένες συνέπειες στή ζωή τών πιστών, στήν περί έσχάτων διδασκαλία και ακόμη στήν ίδια τήν ταυτότητα τής Έκκλησίας. Υπό τό πρίσμα αυτών

τῶν θεολογικῶν δεδομένων, ἐπισημαίνονται τὰ ἀκόλουθα, σχετικά μέ τίς πλάνες τῶν ἐσχατολογικῶν αἰρέσεων καί ἄλλων διαφόρων μελλοντολογικῶν ομάδων:

α. Στίς διάφορες ἐσχατολογικοῦ χαρακτήρα αἰρέσεις καί παραχριστιανικές ομάδες διαπιστώνεται μιά ἐντόνως παχυλή καί ἐξόχως ἀνθρωπομορφική θεώρηση καί παρουσίαση τῶν ἐσχάτων, λόγω, εἴτε τῆς «κατά γράμμα» θεοπνευστίας καί ἀτομικῆς ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού ἀποδέχονται, εἴτε τῆς ἀλλοίωσης τῆς Ἁγιογραφικῆς διδασκαλίας μέσω τῶν διαφορῶν «ὄραμάτων» ἢ ποικίλων «ἀποκαλύψεων» τῶν ἰδρυτῶν τῶν αἰρέσεων αὐτῶν.

β. Ἐπίσης, λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ αἰρετικές κινήσεις στεροῦνται ἀυθεντικῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἐρμηνείας καί κριτηρίων ἀξιολόγησης, ἡ ὅλη ἀπόπειρα ἀγιογραφικῆς τεκμηρίωσης τῶν κακόδοξων θεωριῶν τους θεμελιώνεται σέ ἕνα ἄκρατο ὑποκειμενισμό, πού παράγει πληθώρα αὐθαίρετων ἐρμηνειῶν καί κακόδοξων ἀντιλήψεων.

γ. Πολλές ἀπό τίς νεώτερες αἰρετικές καί παραχριστιανικές κινήσεις ἐσχατολογικοῦ καί χιλιαστικοῦ χαρακτήρα ἔχουν τήν ἱστορική ἀφετηρία τους ἢ ἐπηρεάστηκαν ἀπό τό κλίμα πού εἶχε διαμορφωθεῖ στίς Η.Π.Α. κατά τή διάρκεια τοῦ 19ου αἰῶνα, μέ ἀφορμή τήν ἐντονη αἴσθηση καί προσδοκία πού εἶχε καλλιεργηθεῖ ἐντός τῶν διαφορῶν προτεσταντικῶν κλάδων γιά μιά ἐπικείμενη ἐπιστροφή καί Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου.

δ. Παρά τή σαφῆ θέση τοῦ Κυρίου ὅτι εἶναι ἄγνωστος ὁ χρόνος τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του (Ματθ. 24, 36), πολλές ἀπό τίς ἐσχατολογικές χιλιαστικές αἰρέσεις, παραχριστιανικές κινήσεις καί ἄλλες μελλοντολογικές ομάδες (π. χ. τρομολαγνία περί τοῦ τέλους τοῦ κόσμου τό 2012, ἡμερολόγιο τῶν Μάγια, τηλεοπτικοί καί διαδικυακοί ψευδοπροφήτες κ. ἄ.) δέν διστάζουν, μέ διάφορους ἀστηρικτους Ἁγιογραφικούς καί χρονολογικούς συσχετισμούς, νά καθορίζουν μέσω ψευδο-

προφητειῶν ἡμερομηνίες, κατά τίς ὁποῖες θά λάβει χώρα ἡ Δευτέρα Παρουσία καί, φυσικά, ἐπανειλημμένως διαψεύδονται.

ε. Σέ ὀρισμένες κινήσεις διάφορα γεγονότα καί μαρτυρίες τῆς Ἁγίας Γραφῆς χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσο ψυχολογικῆς πίεσης, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν συστηματικά ἐκπαιδεύσει τούς ὀπαδούς τους σέ ἕνα συγκεκριμένο τρόπο σκέψης, ὥστε τὰ μέλη τους κάτω ἀπό τόν φόβο «τῆς σφαγῆς τους στόν Ἀρμαγεδῶνα» ἢ «τῆς μή ἀρπαγῆς τους στούς οὐρανούς», νά αὐξάνουν τόν «ἱεραποστολικό» ἀκτιβισμό τους, ὡς ἀπόδειξη ὅτι ἀνήκουν στήν κατηγορία τῶν «ἐκλεκτῶν» καί τῶν «σεσωσμένων».

5. Ἡ ὀλομέλεια τῆς Συνδιασκέψεως διεπίστωσε τήν μεγάλη χρησιμότητα, πού θά εἶχε γιά τήν ποιμαντική ἐργασία τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν αἰρέσεων, ἡ συμπλήρωση τοῦ καταλόγου τῶν αἰρετικῶν καί παραχριστιανικῶν ομάδων, τόν ὁποῖο κατήρτισε ἡ Ε' Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων, στή Ναύπακτο τό 1993, ὡς καί τοῦ καταλόγου τῶν ομάδων τῶν ἀσυμβίβαστων μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη, τόν ὁποῖο κατήρτισε ἡ Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων, στήν Ἀλίαρτο Βοιωτίας τό 1995. Τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖο ἀπό τήν ἐμφάνιση καί δραστηριοποίηση πληθώρας νέων αἰρετικῶν, παραχριστιανικῶν καί παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων στόν κόσμο.

6. Ἡ ὀλομέλεια τῆς Συνδιασκέψεως ἐπεσήμανε ἐπίσης τήν παντελῆ ἀπουσία τῆς Ὁρθόδοξης ἐσχατολογίας ἀπό τά προτεινόμενα καί ἤδη πιλοτικῶς διδασκόμενα στήν Ἑλλάδα νέα βιβλία γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στή στοιχειώδη καί μέση ἐκπαίδευση. Ἡ ἔλλειψη αὐτή συνοδεύεται, δυστυχῶς, ἀπό μιά ριζική ἀλλαγὴ τοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀπό τόν Συνταγματικά κατοχυρωμένο στήν Ἑλλάδα ὀμολογιακό του χαρακτήρα σέ μιά προοπτική ἀποδόμησης, πού καταλήγει στόν θρησκευτικό συγκρητισμό.

7. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τή Θεολογία, τήν δισχισιειτή Παράδοση καί ζωή της, ἀποδοκιμάζει τίς δοξασίες τῶν διαφόρων ἔσχατολογικῶν αἱρέσεων καί ἄλλες ποικίλες ἐσφαλμένες μελλοντολογικές ἀντιλήψεις, ὄχι μόνο διότι ἡ συλλογιστική τους εἶναι σαθρή καί ἡ ἐξήγησή τους ἀφελής, ἀλλά πρωτίστως διότι οἱ δοξασίες αὐτές εἶναι θεραπευτικά λανθασμένες. Ἀδυνατοῦν νά θεραπεύσουν τόν ἐσκοτισμένο καί ἀλαζονικό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί τήν γεμάτη ἰδιοτέλεια καρδιά του, μέ τελικό ἀποτέλεσμα νά ὀδηγοῦν τούς ὁπαδούς τους, οἱ ὁποῖοι εἶναι κι αὐτοί πλάσματα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, στόν πνευματικό θάνατο καί νά τούς στεροῦν τήν ἀληθινή καί ζωντανή ἐλπίδα γιά τήν αἰωνιότητα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως
καί Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπί τῶν Αἱρέσεων
Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἀνθίμος.

Οἱ Ἐντεταλμένοι τῶν
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου: Ὁ Μητροπολίτης
Θεσσαλονίκης Ἀνθίμος.
Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας: Ὁ Μητροπολίτης
Πτολεμαΐδος Προτέριος.
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: Ἀρχιμανδρίτης
Δημήτριος Βασιλειάδης.
Πατριαρχείου Μόσχας & Πάσης Ρωσίας: Ἱερομ.
Θεοφάνης Λουκιάνωφ.
Πατριαρχείου Σερβίας: Πρωτοπρεσβύτερος
Γάιος Γκάϊτς.
Πατριαρχείου Ρουμανίας: Καθηγητής
Ciprian Streza.
Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου: Πρωτοπρεσβύτερος
Δημήτριος Κωστόπουλος.
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Πρωτοπρεσβύτερος
Κυριακός Τσουρός.
Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας: Πρωτοπρεσβύτερος
Andrzej Lewezak.
Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας: Θεολόγος Ἰωάννης
Μένη.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΚΑ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ**

Δευτέρα, 15.10.2012

17.00. Ἁγιασμός - Ἐναρξη.

Χαιρετισμός, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.
Μηνύματα.

Κήρυξη ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

18.00. Α' Εἰσήγηση: Ἐλλογιμ. Ἀναπλ. Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., κ. Βασίλειος Τσίγκος: «Τά ἔσχατα στή θεολογία καί ζωή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας».

Τρίτη, 16.10.2012.

07.30. Ὁρθρος - Πρόγευμα.

09.00. Β' Εἰσήγηση: Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. κ. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, Δρ Θ., «Ἐσχατολογία, τά βιβλικά δεδομένα».

09.45. Γ' Εἰσήγηση: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Αὐγουστῖνος Μύρου, Δρ Θ., «Ἐσχατολογικές πλάνες τῶν Πεντηκοστιανῶν στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».

11.30. Δ' Εἰσήγηση: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου, Δρ Θ., «Οἱ ἔσχατολογικές προσδοκίες τῶν Μορμόνων, θάνατος, κρίση, ἀνάσταση».

12.15. Ε' Εἰσήγηση: Πρωτοπρ. κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Λέκτορας Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., «Ἡ ἔσχατολογία τῶν Ἀντβεντιστῶν τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας».

16.30. ΣΤ' Εἰσήγηση: Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Κυριακός Τσουρός, Δρ Θ., «Ἡ "ἔσχατολογία" τῶν "μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά"».

17.15. Ζ' Εἰσήγηση: Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Κωνσταντῖνος Στρατηγόπουλος, «Διαστρεβλώσεις τῆς ἔσχατολογίας ἀπό διάφορες ὁμάδες».

18.00. Συζήτηση.

18.30. Οί Έντεταλμένοι καί τό ἔργο τους (Α').

Τετάρτη, 17.10.2012.

08.00. Ὁρθρος - Πρόγευμα.

08.30. Οί Έντεταλμένοι καί τό ἔργο τους (Β').

10.00. Γενική συζήτηση ἐπί τῶν Πορισμάτων.

12.00. Ἐγκριση Πορισμάτων - Ἀνακοινωθέν.

Συντονιστής Προγράμματος:

π. Κυριακός Τσουρός.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Τοῦ Δρ. Γεωργίου Κρίππα.

Εἶναι ὑποχρεωτικό γιά ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς μαθητές καί κανέναν ἐξ αὐτῶν δέν δικαιούται νά ἀπαλλαγῆ.

Στήν Κρήτη καί συγκεκριμένα στό Χανιά οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκπαίδευσεως δέχονταν μέχρι σήμερα, ὅτι ὅποιοσδήποτε μαθητής (εἴτε Ὁρθόδοξος εἴτε ἑτερόδοξος εἴτε ἀλλόθρησκος) ἐδικαιούτο νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν μέ ἀπλή δήλωσή του, χωρίς νά εἶναι ὑποχρεωμένος νά δικαιολογήσει γιατί ζητᾶ τήν ἀπαλλαγή αὐτή, δηλαδή σέ τί τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν τόν θίγει.

Βεβαίως, οἱ ἀλλόθρησκοι, οἱ ἑτερόδοξοι ἢ οἱ ἄθεοι μαθητές εἶχαν σοβαρό λόγο, νά ἀπέχουν ἀπό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, τό ὅποιο διδάσκει τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική θρησκεία. Δηλαδή, δέν ἐπιθυμοῦσαν νά διδαχθοῦν μιά θρησκεία, στήν ὁποία δέν ἀνήκαν, γι' αὐτό καί ἤδη ἀπαλλάσσονταν ἀπ' αὐτό. Τέτοιος λόγος γιά τοὺς Ὁρθόδοξους μαθητές φυσικά δέν συνέτρεχε, ἀφοῦ μέ τή συμμετοχή τους στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν δέν ὑποχρεώνονταν νά διδαχθοῦν μιά θρησκεία στήν ὁποία δέν ἀνήκαν.

Παρότι ἐπομένως ἐδῶ συνέτρεχε σοβαρός λόγος (καί ἀναπότρεπτος) ἐπιβάλ-

λοντας τή συμμετοχή τῶν Ὁρθόδοξων μαθητῶν στό ἐν λόγω μάθημα, καί ἐπίσης παρότι τό ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος **ἐπιβάλλει ὑποχρεωτικῶς** τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν γιά τοὺς Ὁρθόδοξους μαθητές, ἐν τούτοις ἡ ἡγεσία τῶν ὑπηρεσιῶν παιδείας στό Χανιά δέχονταν ἐντελῶς ἄλλα. Ἦτοι (ὅπως προαναφέραμε), ὅτι τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν δέν εἶναι ὑποχρεωτικό γιά τοὺς Ὁρθόδοξους καί ὅτι καί αὐτοὶ δικαιούνται ὅποτε-δήποτε, νά ἐγκαταλείψουν τό μάθημα μέ ἀπλή δήλωσή τους, χωρίς νά αἰτιολογήσουν αὐτή τήν ἐνέργειά τους.

Οἱ «περίεργες» καί ἀνταποδείκτως παράνομες καί ἀντισυνταγματικές αὐτές ἀπόψεις ἀπορρίφθηκαν ἀπό τό Διοικητικό Ἐφετεῖο Χανίων, τό ὅποιο μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. **115/2012** πρόσφατη ἀπόφασή του δέχεται εὐθέως, ἐκτενῶς καί ἠτιολογημένως, ὅτι **τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν εἶναι ὑποχρεωτικό γιά ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους μαθητές** καί κανείς ἐξ αὐτῶν δέν δικαιούται νά ἀπαλλαγῆ γιά ὅποιοδήποτε λόγο.

Μέ τήν ἀπόφαση αὐτή λύνεται ἕνα χρονίζον πρόβλημα, πού ταλαιπώρησε τήν περιοχή καί ὄχι μόνο, καί ἐδημιούργησε ἀπαράδεκτες ἐκτροπές ἀπό τόν νόμο καί τό Σύνταγμα.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

*ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Κυκλοφορεῖ εὐρύτατα ἔντυπο μέ τίτλο: «Ὁ Δρόμος πρὸς τήν Εὐτυχία - Ἕνας Ὁδηγός κοινῆς λογικῆς γιά Καλύτερη Ζωή», στό ἐξώφυλλο τοῦ ὁποίου ἀπεικονίζεται μάλιστα Ὁρθόδοξος αἰγαιοπελαγίτικος ναός.

Πρὸς ἐνημέρωση τοῦ Ὁρθόδοξου Πληρώματος, καθιστοῦμε γνωστό ὅτι τό ἔντυπο αὐτό ἔχει ἐκδοθεῖ καί κυκλοφορεῖται ἀπό τήν Σαηεντολογία καί ἐντάσσεται στίς

ποικίλες μεθοδεύσεις πού χρησιμοποιεί ή όργάνωση αυτή, για νά προωθεϊ τίς πεποιθήσεις της σέ άνύποπτους πολίτες, αλλά και στό ίδιο το Έλληνικό Κοινοβούλιο, όπως έπεχείρησε νά πράξει και τό 2009.

Άν και τό ζήτημα αυτό άπασχόλησε τήν Ίερά Σύνοδο και στό παρελθόν, έν τούτοις θεωρούμε ότι έχουμε χρέος έναντι του Πληρώματος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος νά επαναλάβουμε ότι, όπως σέ διάφορες ευρωπαϊκές χώρες έτσι και στην Ελλάδα ή Έλληνική Δικαιοσύνη (άποφάσεις Πρωτοδ. Αθηνών 7380/96 και Έφετ. Αθηνών 10493/97) έχει άποφανθει ότι ή «Σαηεντολογία» «έπιδιώκει σκοπούς ξένους πρός τήν φύση και τήν έννοια του άνθρώπου ως έλευθέρου όντος». Επίσης ότι είναι «μία όργάνωση μέ ολοκληρωτικές δομές και τάσεις πού στην ουσία περιφρονεί τον άνθρωπον, ένω ενεργεί έλευθερα και μόνον κατ' έπίφαση προκειμένου και άποκλειστικά νά προσελκύσει μέλη τά όποια στην συνέχεια ύφίστανται... πλύση έγκεφάλου, μέ άπώτερο σκοπό τήν δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης... και πού από έτών έτράπηκε σέ άπαγορευμένη κερδοσκοπική δραστηριότητα».

Κατά συνέπεια, οί σαηεντολογικές άντιλήψεις, μέ όποιο τρόπο και άν προωθούν-

ται, δέν μπορούν νά θεωρηθούν ούτε «όδηγός κοινής λογικής για καλύτερη ζωή», πολύ δέ περισσότερο ως «έκπαιδευτικά εργαλεία για τήν έξομάλυνση των έντάσεων», όπως ύποστηρίζει ή έν λόγω όργάνωση.

Η Ίερά Σύνοδος, μέ άίσθημα ευθύνης έναντι του Ποιμνίου Της, διαβεβαιώνει ότι θά συνεχίσει νά διαφυλάττει άνόθευτη τήν Όρθόδοξη Πίστη έναντι οίασδήποτε πλάνης, ή όποια καλύπτεται ένδεχομένως κάτω από ποικίλα προσωπεΐα και νά προστατεύει τους πιστούς τής Έκκλησίας του Χριστού από κάθε έπιβουλή.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τήν 21^η Οκτωβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε ή έναρξη -μετά 25 έτη συνεχούς λειτουργίας- τής νέας περιόδου του «Σεμιναρίου Όρθοδόξου Πίστεως και Οικοδομής στην Όρθοδοξία». Κατά τή διάρκεια τής φάσης Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου του Σεμιναρίου πραγματοποιήσαν εισηγήσεις οί έξης όμιλητές:

Ο Αϊδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Ευθυμίου, μέ θέμα: «Οί ρίζες τής σημερινής κρίσεως».

Ο κ. Κωνσταντίνος Γανωτής, μέ θέμα: «Νά κατανοήσουμε τά παιδιά μας».

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφέτος, στα πλαίσια τής Π. Ε. Γ., οί έξης Όμάδες Μελέτης του Σκη-νικού των Αίρέσεων και τής Παραθρησκείας:

1. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής **Έταιρείας «Σκοπιά»** των **«Μαρτύρων του Ίεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.
2. **Όμάδα Μελέτης** του σκηνικού τής **«Νέας Έποχής»** (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00'-9.00' μ.μ.
3. **Όμάδα Μελέτης** των **Προτεσταντικών- Πεντηκοστιανών** κινήσεων. Άνά 15θήμερο, κάθε δεύτερη Τρίτη, 6.00'-8.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιούνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου τής Αγίας Παρασκευής (Άποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. έπικοινωνίας: **210 6396 665**.

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Φωτόπουλος, μέ θέμα: «Ζῶντας μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ κατά τήν περίοδο τῆς κρίσεως».

Ὁ Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Τιμόθεος Παπαδάκης, μέ θέμα: «Ἡ μετάνοια ὡς ἔννοια κατά τήν Ὁρθόδοξη χριστιανική διδασκαλία».

Ὁ Καθηγητής κ. Σταμάτης Πορτελᾶνος, μέ θέμα: «Ἀλφαβητάρι ἠθικῆς καί πίστες στήν Παιδεία».

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας, μέ θέμα: «Ἡ Ἑλληνορθόδοξη Μικρά Ἀσία καί οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες τοῦ 1922».

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαδημητρακόπουλος μέ θέμα: «Ἡ παράδοση εἶναι τό μέλλον μας».

Ὁ Καθηγητής κ. Κωνσταντῖνος Γρηγοριάδης μέ θέμα: «“Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί”»

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν σέ θέματα σχετικά μέ τή δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, μέλη τῆς Π. Ε. Γ. ἔδωσαν διαλέξεις κατά τό τρίμηνο Ὀκτωβρίου - Δεκεμβρίου σέ ἐνορίες τῆς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί σέ Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος, συνεχίστηκαν τά μαθήματα γιά τήν ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ομάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπαινήνταξης», τά ὅποια παρακολουθοῦν ὅσοι θέλουν νά ἐνταχθοῦν στό πρόγραμμα διακονίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν «ομάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ».

Κυκλοφόρησε τό 3ο βιβλίο τῆς σειράς τοῦ «Νικ Μάρβελ»

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Ἡ ἐπιτυχία που ἔχουν τα βιβλία φαίνεται καθαρά στο Internet: Στο λήμμα «Νικ Μάρβελ», το Google στις 30/1/2012 ἔδινε **14.800 hits**, ἐνῶ στα λήμματα «Νικ Μάρβελ» καί «νησί τῆς Ἀφροδίτης» μαζί, ἔδινε **15.800 hits**. Αἰξίζει νά κάνετε μια δοκιμή κι εσεῖς.

Ὁ Νικ Μάρβελ εἶναι ἓνα μυθιστόρημα, ὁμῶς ἓνα μυθιστόρημα ἀλλιώτικο ἀπό τ' ἄλλα.

Εἶναι γραμμένο γιά παιδιά, ἀλλά, ὅπως λέει κι ὁ μεταφραστής του, γιά παιδιά ἀπό 9 μέχρι καί 99 ἐτῶν.

Εἶναι γραμμένο γιά τα παιδιά τῆς γενιάς αὐτῆς καί μέσα σ' αὐτό, τα νέα παιδιά μπορεῖ νά συναντήσουν τόν εαυτό τους, μέ τα καλά του καί τῆν ἀσχήμια του κι ἴσως στο τέλος νά θελήσουν ν' ἀξιοποιήσουν τα καλά. Ὁ «Νικ Μάρβελ» εἶναι ἓνα «μοντέρνο» βιβλίο, που μιλά στα σημερινά παιδιά στή γλώσσα τους, στή γλώσσα, που αὐτά καταλαβαίνουν καί μέσα ἀπό τῆ γλώσσα αὐτή περνά κάποια ἄλλα πράγματα, που τα σημερινά παιδιά ἴσως δέν ἀκούσαν ποτέ κι ἴσως δέν φαντάζονται καν ὅτι υπάρχουν.

Ὁ «Νικ Μάρβελ» γράφτηκε γιά σένα καί γιά τό παιδί σου, ἀλλά εἰδικά γράφτηκε γιά τό παιδί του «γείτονα» καί θα μπορούσες νά κάνεις «ιεραποστολή» χαρίζοντάς το.

Κάποια ἀπό τα γεγονότα καί τα πρόσωπα πού ἐμπλέκονται στο «μῦθο» εἶναι φανταστικά, κάποια ἄλλα ὁμῶς ὄχι, κι ἀπό ἐσένα ἐξαρτάται νά βρεῖς τελικά τήν ἀκρῆ.

Αἰξίζει νά τό διαβάσεις τό «μυθιστόρημα» αὐτό.

Θα σου λύσει πολλά ἐρωτήματα, πρὶν σου δημιουργήσει καινούργια!

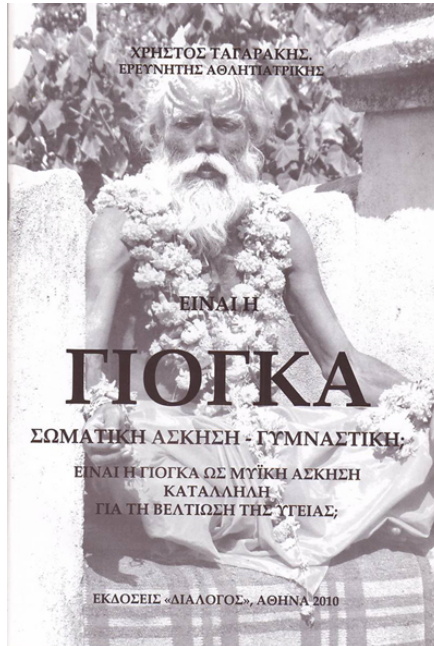

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε. Τηλ.: **210 5238305**.
Αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: **210 6396665**.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Εδώ και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης. Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα). Στο παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο. Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος. Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η ελευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα. Μόνο έτσι, θα είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό. Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευσιολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό της Έκκλησίας της Ελλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ή έκπομπή:

«**Άλλοτριώση δόγματος - άλλοτριώση ήθους**». **Σάββατο, 17.00-17.30.**
Επιμελείται και παρουσιάζει ο Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό της Πειραιϊκής Έκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) «**Αντιαιρετική Δράση**». **Σάββατο, 14.15-15.00.**

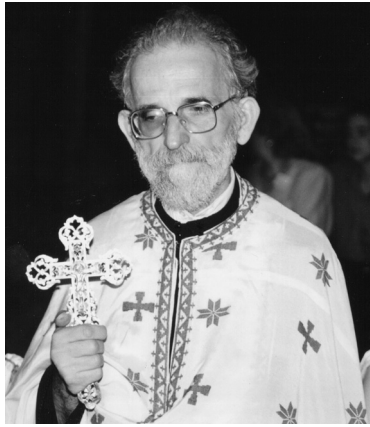
Επιμελοῦνται και παρουσιάζουν
ο Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός και ο κ. Δημ. Κόκκορης.

β) «**Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewς**», **Σάββατο, 18.00-19.00.**
(Αναμεταδίδονται οί όμιλίες που πραγματοποιοῦνται στο Ἐνοριακό Κέντρο του Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, κάθε Κυριακή).

Ἰστοσελίδα της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:
www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα της ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/heresies/HERESIES.HTM
e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα της Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαιεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστικὴ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.